Năm thứ mười một — Số 529 — MỖI SỐ : 0$04 — NHẬT CHỦ-NHẬT 19 DECEMBRE 1926

Trung Bắc Tân-Văn

DEPOT LEGAL INDOCHINE N° 1914

中北新聞

MỖI NGÀY RA MỘT SỐ

GIÁ BÁO

	1 tháng	3 tháng	6 tháng	1 năm
Đông-Pháp, Trung-Kỳ, Ai-lao, Nam-Kỳ, Pháp-quốc và các Thuộc-địa Pháp	3$60	4$50	3$00	1$00
Ngoại-quốc	4 00	7 00	2 25	
Các hàng về cảm công-cộ	10 00	5 00	2 50	

Báo sẽ ký từ ngày 1er hoặc ngày 16 mỗi tháng. Ngoại-bán báo xin gửi trả cho tiền trước.

Toutes les lettres destinées à la rédaction doivent être adressées au directeur 61-63, Rue du Coton, Hanoi

Fondateur : F. H. SCHNEIDER
Directeur : NGUYỄN-VĂN-VINH
Rédacteur en chef : PHAM-HUY-LUC
Administrateur gérant, NGUYỄN-V-LUẬT

Adresse télégraphique : TRUNGBACTANVAN HANOI
TÉLÉPHONE N° 180

PUBLICITÉ
Tarifs spéciaux suivant catégories d'entreprises ou de produits.
Prix moyens, dernière page :
Une seule insertion. . . . 0$20 le c/m
Contrat annuel
Par centimètre et par insertion. 0$18 le c/m
Annonces judiciaires et légales. 1$50 le c/m
Petites annonces classées. . . : 0$20 la ligne

Lại bàn về cái vấn-đề sơ-đẳng giáo-dục ở trong nước ta bây giờ

V

3° — Xin nói về thầy dạy. Phương-ngôn ta đã có câu: không thầy đố mày làm nên; lại có câu: thầy sao trò vậy. Từ xưa đến nay, khắp phương đông đến phương tây học gì là học chẳng phải có thầy, mà thầy dạy có phải đường thi học trò học mới tấn tới được; người ta thường ví thầy như cái khuôn mà học trò là các đồ nặn trong khuôn ấy, khuôn tròn thì đồ nặn ra tròn, khuôn méo thì đồ nặn ra méo, thầy như cái mẫu mà học trò là các đồ dập bằng mẫu ấy, mẫu đẹp thì đồ dập ra đẹp, mẫu hư thì đồ dập ra hư, cho nên đã lập một cái trường học gì thì tất phải lựa cho có được thầy tinh thông về khoa học ấy, sành-sỏi về sự dạy khoa học ấy; không nói đâu xa, nói ngay như ở các trường học trong xứ ta bây giờ về sự dạy Pháp-văn thì cũng phải lựa đặt những thầy có bằng tú-tài Tây đi thượng mà lại là những người sư-phạm chuyên-môn cho đến các trường cao-đẳng tiểu-học, các trường sơ-học kiêm bị tuyển lấy thầy giáo dạy trẻ con mình học Pháp-văn, cũng phải là những người tốt-nghiệp ở trường cao-đẳng sư-phạm ra, lấy ép nữa cũng phải là những người tốt-nghiệp ở trường tiểu-học sư-phạm ra, tức là phải lựa cho có được thầy tinh thông về khoa học Pháp-văn, sành-sỏi về sự dạy khoa học Pháp-văn mới có thể dạy được học-trò học tiếng Pháp chữ Pháp. Nay dạy quốc-văn, dạy các môn học thường-thức bằng quốc-văn mà không lựa cho có được thầy tinh-thông về khoa học quốc-văn, sành-sỏi về sự dạy khoa học quốc-văn, như trên kia đã nói, các thầy giáo ở các trường sơ-học yếu-lược bây giờ, chưa hề có học quốc-văn thì quyết không sao tinh thông về khoa học quốc-văn, sành-sỏi về sự dạy khoa học quốc-văn được; không tinh thông không sành-sỏi mà cho đi dạy người ta học thì có khác gì bảo người không biết vẽ mà đi dạy người ta học vẽ, bảo người không biết thêu mà đi dạy người ta học thêu, còn mong kẻ học mình biết vẽ biết thêu thế nào được. Nghĩ một lũ đầu xanh tuổi trẻ, thần trí đương trong sạch, khối óc đương nở-nang, được cha mẹ bớt ăn nhịn mặc lấy đồng tiền mồ-hôi nước mắt, sắm quần áo, mua sách vở giấy bút, đi cắp cặp theo thầy, trong năm sáu năm trời tiêu phí biết bao nhiêu thì giờ, bao tổn hết bao nhiêu tâm lực mà có một cái tiếng « mẹ đẻ » vẫn nói không được sõi, những cái tri-thức cần để sau này ra đời mà lập thân xử sự, không thâu-thái được tí gì cả thì có hại cho trẻ con không, có cực cho cha mẹ học-trò không, có nguy cho cái vận mệnh tương lai của xã-hội mình không, mà có hư mất cả cái công-trình giáo-dục của chính-phủ không?

Nay xin chính-phủ kíp lập ngay cho một trường quốc-văn sư-phạm, mục tiêu cứu cấp cho có người bổ dụng vào giáo chức các trường sơ-học ngay được, thì hãy tuyển lấy những cử-nhân, tú-tài nhất nhị trường, khóa-sinh cũ, dạy tốc thành trong sáu tháng cho biết đại-khái về các môn học địa-dư, lịch-sử, cách-trí, vệ sinh, toán-pháp v. v. những người ấy đã thông hiểu Hán-văn, phần nhiều là tinh-thông quốc-văn cả, lại là những người đã đứng tuổi, có mô-phạm làm thầy, chỉ phải học qua về các môn tân-học phổ thông là đi dạy học ngay được. Trường quốc-văn sư-phạm dạy trong hai ba lớp hết cái bọn những người ấy thi sẽ tuyển lấy những học-trò tốt nghiệp ở cao-đẳng tiểu-học cùng tiểu-học, dạy cho biết những ngữ điển, những văn pháp về quốc-văn, những danh-từ chữ Hán cần dùng vào quốc-văn và những phép dạy cách dạy quốc-văn, hạn học ít là hai ba năm, có sức học đủ tư-cách dạy được tới mới bổ dụng vào giáo-chức các trường sơ-học.

Cách tuyển bổ giáo-chức các trường sơ-học có sửa đổi lại như thế, mà kíp luyện ngay lấy người quốc-văn sư-phạm cho thật nhiều như thế, thì các trường sơ-học mới có thầy dạy xứng-đáng, mà mong học-trò thật thông hiểu được quốc-văn, thật có đủ được phổ-thông thường-thức như về sự học quốc-văn; người học được cao nữa thì có cái nền học vững chắc, cũng dễ thành đức đạt tài; người tốt nghiệp sơ-học mà thôi, cũng đều có cái năng-lực tự trị tự hoạt; cái vấn-đề sơ-đẳng giáo-dục mới thật là giải-quyết được hoàn-toàn vậy. T.

Le PARFUM des HUMANITE
(SỮ-KÝ THANH-HOA)
Soạn-giả : E. VAYRAC
Dịch-giả : NGUYỄN-VĂN-VĨNH
Vừa chữ Tây và chữ Quốc-ngữ đối nhau, giá mỗi quyển. . . . 2$00
Chữ Tây riêng hoặc chữ Quốc-ngữ riêng, giá mỗi quyển 1.00
Ở các tỉnh, xin đính thêm tiền cước gửi
Recommandé : 0$30 thứ 2$00
và 0$20 thứ 1$00
BÁN TẠI BẢN-QUÁN

Vô-tuyến-điện

Ngày 16 décembre 1926

Nước Pháp

Cơi thể lệ bảo cử

Quan tổng trưởng bộ nội-vụ đương soạn một bản dự-án về việc cải-lương thể lệ bảo-cử theo như cái thể lệ bảo-cử từng hạt, và bợp với các việc cải lương chánh-trị mới rồi; trong bản dự-án ấy khi đi 25 chân nghị-viên.

Tại nhà Pháp-quốc ngân-hàng

Kể từ ngày hôm nay, nhà Pháp-quốc ngân-hàng sẽ mua tiền tệ bằng vàng định giá là 14 francs một gramme.

Các giáo chủ Trung-hoa

Viện Thiên-chúa giáo, và các hội-viên giáo hội ở Paris đã nghênh tiếp trọng thể các vị giáo-chủ Trung-hoa, đức Hou, là đại lý giáo-chủ ở Đại-châu, để thay lời giáo hội Trung-hoa tỏ lòng ghi ân với các nhà truyền giáo Pháp.

Một viên sứ thần mới

Quan sứ-thần mới nước Afganistan, đệ trình giấy ủy nhiệm trọng, có nói nước Pháp xưa nay vẫn hảo hữu của nước độc lập tự do một cách sáng suốt và nhân-từ.

Việc thương-mại

Số thương-mại về 11 tháng đầu tinh ra số xuất kém số nhập 252 triệu.

Việc bảo-vệ người lão nghị-viên

Hội-đồng tri-sự sẵn đàng công-kênh xã-hội cấp tiền, nhân dịp việc bảo-vệ người lão nghị-viện, có tuyên cáo quốc-dân nên noi theo cái chánh sách hòa-hình của hội Vạn-quốc, bỏi phụ lại cái giá tiền tệ, tu chỉnh lại việc tài-chính, giữ gìn các luật thuyền, cải-lương lại cái thể lệ nghị-viện, và cải-lương lại thể lệ bảo-cử.

Nước Bỷ

Việc thợ kim khí đình công

Việc thợ và chủ trong nghề kim-cương điều đình với nhau, về việc tiền công không xong. Hai bên xin quan lồng-đốc bàn tính đứng lâm trọng tài cho.

Tại hội đồng tòa nội các

Tại hội-đồng tòa nội-các, M. Vandervelde có trình bày về mọi việc điều đình ở Genève. Báo *Peuple* có nói người Bỷ đã lập một ban nội-đồng cổ-động chủ nghĩa Đại Âu-châu; lại có một hội-đồng tri-thức Pháp Bỷ đã thành lập.

Cái vấn đề tiền tệ

Tại hạ nghị-viện, quan tổng-trưởng tài-chánh có tuyên bố rằng việc ấn định cái giá tiền tệ được thành-công; số tư bản ở ngoại quốc vẫn đem về đầu. Từ ngày hôm nay, có lệnh cho phép tự do đem tư-bản nhập-cảng.

Nước Đức

Tòa nội các

Vì việc đảng xã-hội mong nhận dự một tòa nội-các đại liên hiệp, nhưng lại yêu cầu tòa nội-các hiện thời từ chức, nay mai nghị-việc sẽ tiếp được một khoản thành sẵn, làm cho tòa nội-các khó xử, mà khoản ấy chẳng là đảng cộng-sản, và tiền dụng sẽ bỏ phiếu ưng-chuẩn.

Nước Anh

Cái phong trào cộng-sản

Trong một bức thư của M. Baldwin gửi cho một nhà ăng-giê về đảng bảo thủ, có kể những việc cổ động khốn hại của đảng cộng-sản, và ông lại nói về việc cổ-động ấy, nhân-tạo động bị lay chuyển cả.

Thụy-sĩ

Chức tổng-thống

M. Motta được cử vào chức tổng thống và M. Schulthess được cử vào chức phó tổng thống.

Ai-cập

Việc giảng hòng

Sau khi tại hạ nghị viện, và nguyên lão nghị-viện bàn bạc kịch liệt, chánh phủ quyết nghị rằng chánh-phủ sẽ đứng lên mua bông, để giữ giá thị giá, khiến cho giá bông không sụt xuống thái quá.

Hoa-kỳ

Số chi-thu

Số chi thu Hoa-kỳ dự được 380 triệu dollars. Số tiền ấy sẽ dùng giả bớt sáo trái khoán.

Việc buôn các chất bón

Mấy công-ty buôn chất bón, phạm việc ưu với tiền hàng hóa, đã bắt chợt bán cao giá, bị phạt tới 3,500 đo lars.

Việc khai mỏ dầu

Các công-ty dầu hỏa lại xin được phép mấy cái mỏ dầu mới ở Mexique.

Chiến hạm

Các nhà tin tức mới đây, thì chiến-hạm Hoa-kỳ hiện nay chỉ đứng vào bậc thứ ba thế-giới.

Nhật bản

Bịnh tình Nhật-hoàng

Bộ hoàng-gia đã đọc đến Hayama, bà vị hoàng muội cũng ở gần Nhật-hoàng. Quan thái-tướng ở gần luôn nhiệp chánh-vương. Sẽ cảnh-sát đã tăng lên, và việc tuần-cảnh đã dự bị thêm. Quan lồng-đốc bản tỉnh đã dự bị đã chỗ cho một nghìn viên chức văn, võ ở.

Xuất cảng cát quặng vàng

Các công-ty Nhật bản đã ký một bản giao-ước về việc đem xuất cảng các quặng vàng ở miền bờ bể Okhotsk.

Một bản giao ước

Có tin đích xác rằng bộ ngoại giao định sẽ đổi lại bản giao-ước với nước Nga về việc đánh cá ở bờ bể.

Mân-châu

Dịch hạch

Ở Mãn-châu, và ở Mông-cổ có dịch hạch.

Diễn-điện

Số quặng Wolfram Diễn-điện xuất-cảng trong năm 1925 được 2,930 tấn đáng giá 2 triệu roupies. Về năm ngoái, số quặng xuất-cảng được có 532 tấn đáng giá 300,000 roupies. Nước Pháp mua nhiều nhất, được 1250 tấn, rồi đến nước Anh 890 tấn. Năm ngoái nước Đức mua 105 tấn và nước Anh 427 tấn.

A. R. I. P.

Giải đáp những điều pháp-luật

LỜI HỎI — Tôi là người mua bảo đồng niên, xin ngài làm ơn giải đáp cho việc sau này thì tôi cảm ơn lắm.

Nguyên làng tôi ở xa huyện lị lắm, các thư từ giấy má rất là không tiện cho việc làm điểm trạm ở các làng (Poste Rurale) thì việc ấy có lẽ còn lâu và cũng chưa chắc mấy làng làm được.

Nay tôi muốn mua một cái hòm thư và mua tembre bán cho các người không tiện điểm trạm nhà nước và nhận cả thư từ đưa lên trạm huyện, chỉ nhận mang riêng những thư đã mua tembre mà bỏ ở trong hòm thư của tôi thôi, còn như thư ở điểm trạm công gửi về thì tôi có phu riêng phải chuyển đi. Tôi không xin lương nhà nước, chỉ lấy sự tiện lợi cho dân tôi thôi.

Vậy xin hỏi:

1. Tôi có phải xin phép hay không?

2. Có thể xin phép mua số mandat-ký và đều giữ timbre như trạm công không?

3. Hòm thư ấy chỉ treo ở nơi tiện vãng lai mà không làm nhà trạm có được không?

Sự thể thế nào xin quí báo giải đáp giúp cho tôi, được cảm ơn vô cùng.

LỜI ĐÁP. — Nếu không định kiếm lợi cho mình thì tôi không hiểu là xin để làm gì.

Việc tổ chức thư là việc độc quyền của nhà nước, các tư-gia không thể làm được, nhưng ông chỉ bán timbres thì được và có thể xin tại nhà bưu-điện.

Ph. h-L.

Việc Trung-hoa

Ngày 6 Décembre

Ông Ramsay Mac Donald nước Anh muốn công nhận chánh-phủ Quảng-châu

M. Ramsay Mac Donald, có nói chánh-phủ Quảng-châu hiện nay đã chiếm được một địa-vị khiến cho nước Anh muốn công-nhận cho chánh-phủ ấy cũng phải. Nếu đã đến lúc công-nhận rằng nước Trung-hoa đã bắt đầu một kỷ nguyên mới, và đã cái thế-lực của nước Nga đối với chánh-phủ Quảng-châu thế nào mặc lòng, cái địa-vị của nước Nga ở Trung-hoa cũng không có gì là to lắm. Ông lại có nói: Ta phải bảo-hộ cái sinh-mệnh của người Anh, nhưng ta phải làm thế nào cho rõ rằng ta không có ý công kích người ta. Ta lại nên cố gắng tìm cách điều đình về việc quan thuế, và về các giao-ước, cho được ổn-thỏa.

Đại biểu của Quảng-châu ở Genève

Mới đây quốc-dân-đảng có cử M. Tạ-Bình đến Genève để dự công việc của hội Vạn-quốc, và đề quan sát về cái thái-độ của M. Triệu-quán-Thực, là đại biểu của Bắc chánh-phủ. Các đại-biểu sản Quốc-dân đảng có ý cho Sir Eric Drummond một bức thư nói rằng chỉ có chính-phủ Quảng-châu là có quyền thay lời nước Trung-hoa mà thôi, và sứ như Quốc-dân-đảng, thì hai nhiều giao-ước bất bình đẳng phải bãi ngay đi. Trong thư có nói: Chúng tôi cho mọi việc điều-đình với chánh-phủ Bắc-kinh như là không có, và các khoản của nước Bỷ hoặc một nước để-quốc chủ nghĩa khác yêu-cầu là vô hiệu cả. Nếu liệt cường công-nhận cho chánh-phủ Quảng-châu, thì liệt-cường có muốn điều-đình với quốc-dân Trung-hoa lắt là phải điều-đình với chánh phủ Quảng-châu mới được.

Việc hành-động của Phùng-ngọc-Tường

Phùng-ngọc-Tường công nhiên theo về chủ nghĩa cộng-sản. Hơn một năm trước đây, khi Phùng tới Bảo-đầu lần đầu, Phùng có cho bắt và giết người đương đầu một bộ cách-mệnh. Lần này Phùng ở Nga trở về, chính mình lại vào hội cách mệnh ấy, rồi ba lệnh khai quát thì-thể người bị giết ấy, mà làm lễ mai táng trọng thể. Phùng lại phát giấy in chữ đỏ, tuyên bố mình là người đứng cổ-động về sự, và bây giờ cái nghĩa vụ là phải theo về cộng-sản, và phải phá hết cả những cái gì không phải là cộng sản. Từ khi Phùng ở Moscou trở về, có một người thân hào về giáo Thiên-chúa mới đến thăm Phùng, thì Phùng tiếp đãi một cách rất là lãnh đạm.

Cái chương-trình của bắc-quân

Các báo nói rằng bắc quân sẽ tiến-hành về ba mặt.

Về đường Thiên-tân, Phố-khẩu, Trường-tân-Khoang, đốc quân Sơn-đông, sẽ đem quân ngăn đường quốc dân quân trong tỉnh Sơn-tây. Trương đã khởi-hành từ Thiên-tân trở về Tế-nam-phủ, có lẽ nay mai Trương sẽ đóng đại-đinh ở Phố-khẩu hoặc ở Nam-kinh. Về đường Kinh-Hán, cũng sẽ có nào-động to. Mấy bữa nay Cát ngọc-Phác đã đi thanh-tra các đạo quân Phụng-thiên đóng ở dọc đường sắt, và nhất là ở Bảo-định-phủ. Hiện nay quân Phụng-thiên quyết nghị tiến về mặt Hán-khẩu, chứ không công cộng về Ngô bội-Phu nữa, vì Ngô trả trở mãi làm cho quân Quảng-châu tiến lên rất chậm.

Trương-học-Lương thì sẽ đem quân về mặt Bảo-đầu, để cộng nhau với quốc-dân-quân và Phùng-ngọc-Tường.

Tình-thế Tôn-truyền-Phương

Người ta nói Tôn-truyền-Phương có ý chần-nản. Người ta lại nói trong khi Tôn từ biệt trước tả ở Hàng châu, có để lại thư từ nói rằng mình không muốn can dự vào việc chính-trị Chiết giang nữa, và ấy cho các tướng tá liệu mà điều đình với Lư-vĩnh Tường.

Người ta lại nói Tôn đến Thiên tân, cũng là vì thất bại mà chán nản, nếu bắt đắc dĩ thì phải nhượng cho Trương-tôn-Xương và Trương-tác-Lâm chế-trương việc « thảo xích » ở thung-lũng Dương-tử-giang.

Người ta lại nói khi Tôn gặp Dương vũ Đình, nguyên đốc quân Giang-tô. Tôn lại tỉ tê một cách khiêm-tốn, về việc trước đây khai chiến với Dương.

(*Dịch báo Tây*)

Ngày 16 décembre

Quốc dân quân đã vào Hàng-châu. Trong ba tuần lễ nữa, trên sông Dương tử sẽ có đánh nhau to.

Quân Quảng-châu sau khi tụ tập ở An-kinh sẽ đánh Nam-kinh, rồi đến Thượng-hải.

Ở Thượng-hải vẫn như thường, không có gì thay đổi. Quân Quảng-châu hình như muốn tiến đến Giang-tây, nên Tôn-truyền-Phương có đặt đường tiện phòng thủ ở gần Tùng-giang. Dư luận cho rằng không đến một tháng quân Quảng-châu sẽ chiếm được Thượng-hải.

A. R. I. P.

Các tin lạ trong thế-giới

Số thương thuyền trong hoàn hải

Tính đến ngày 30 juin 1926 mới rồi thì số thương thuyền trong thế-giới cộng được 32 615 chiếc tàu, trọng tải được 64.784.000 tấn.

Trước hồi Âu-chiến, số thương-thuyền của thế-giới, trọng-tải có 49 triệu tấn. Sau hồi âu-chiến, nghĩa là đến năm 1918, lên 50 triệu 20 vạn tấn. Đến năm 1922 lên 64 triệu 73 vạn tấn, năm 1926, 64 triệu 78 vạn 4 nghìn tấn.

Trong số đó thì nước Anh chiếm được 19 triệu 26 vạn 4 nghìn tấn, nghĩa là 42 phần trăm (42/) số thương thuyền của thế-giới. Rồi đến nước Mỹ 22/, nước Nhật 8,3/, Nước Pháp đứng vào hàng thứ tư, 5,3/, và 3 triệu 32 vạn 4 nghìn tấn. Nước Ý được 3 triệu 15 vạn tấn, Nước Đức được 3 triệu 6 vạn 2 nghìn tấn.

Kể số thương-thuyền của các nước, thì chỉ có nước Mỹ là tiến-bộ mau chóng hơn cả. Năm 19.4, số thương-thuyền của nước Mỹ mới có 4 triệu 26 vạn 7 nghìn tấn, nghĩa là mới được có 9/2/, thì mà đến năm nay đã lên được 13 triệu 74 vạn tấn.

Cái tài tiên-tri

Người nước Nga bây giờ họ vẫn cho quan tổng trấng Doumergue là có tài tiên-tri. Nguyên do câu chuyện như sau này:

Đời tháng février năm 1917, khi bỷ lịt, quan Doumergue chưa lên làm tổng-thống, ngài được chính-phủ Pháp đặt phái sang Pétrograd, tức Kinh-đô nước Nga, hồi còn chính-phủ Nga-Hoàng. Khi ra về, ở trước sân ga xe lửa, ngài nói với một viên quan đại-tá Nga nước Nga đi tiễn ngài rằng:

— Qui quốc sắp có cuộc cách-mệnh, ngài có biết không? Mà có lẽ không lâu đâu, chỉ trong một tháng nữa thôi.

Viên đại-thần nước Nga mỉm cười trong bụng không lấy làm tin.

Nhưng một tháng sau quả nhiên nước Nga có cuộc cách-mệnh nổi lên thực. Bấy giờ người Nga ai nấy đều có lòng kính phục quan Doumergue, cho ngài là bậc tiên-tri.

Số bạch-kim của nước Pháp

Bạch-kim là một loài kim qui nhất, hiện thời giá đắt đến 70 phật-lăng một gramme. Trước hồi âu-chiến, trong các nước chỉ có nước Nga sản-xuất nhiều hơn cả. Nhưng từ khi trong nước có cuộc cách-mệnh đến giờ, số bạch-kim sản-xuất một ngày một giảm. Cứ theo như một bản thống kê của bộ công-tác nước Pháp, thì nước Pháp cũng đã sản-xuất được một số khá nhiều. Năm 1923 được 160 grammes, năm 1923 được 250 grammes. Không những bạch-kim mà thôi, lại còn có vàng nữa. Năm 1922 được 513 kilogrammes vàng. Năm 1923 được 491 kilogrammes.

Một thứ giấy làm bằng aluminum

Nghề làm giấy bằng aluminum ở nước Ý-rất là phát-đạt. Trước hết người ta giọt thành những thoi dày non 50 millimètres, đoạn rồi người ta đưa vào máy giát ra thành giấy. Mỗi tờ chỉ dày non 7 phần mười millimètres mà thôi. Tính ra một kilogrammes aluminum giát ra được thành 55 thước vuông giấy. Giấy làm bằng aluminum này có thể làm thành ra giấy bóng, giấy mát, hay giấy nhẹ dùng để bọc các đồ thực-phẩm v., hay là làm các vật trang sức cũng được. T. Q.

Ông thủy-tổ carte postale tại thế

M. Tuck, được A.h-hoàng phong cho năm-tước trong năm 1910 mới tự thế ở Londres. M. Tuck là người khởi sáng ra carte postale trong năm 1894. Lúc bấy giờ ông mới là một người nhà in nọ, đến nay tháng sau ông trở nên một nhà đại kỹ nghệ. Ông rất tử-tế với người làm công, và là một bực kỳ hào ở nước Anh.

Tin sau cùng

Bệnh tình Nhật hoàng

Tất cả các quan thượng thư đã kíp khởi hành ở Tokio đến Hayama, thăm Nhật hoàng. M. Adatchi, thượng thư bộ giao-thông, quyền bộ nội vụ thay cho M. Hamaguchi. Vì tiếm thuốc nên mạch Nhật hoàng đã đầu hơn.

Đêm hôm qua tòa nội các có họp kỳ bất thường ở Hayama.

Sở chi tiêu tại nguyên lâu nghị viện

Nguyên lão nghị viện đã bàn xong sổ chi-tiêu. Nghị viện bỏ riêng ra để bàn sau, nhưng khoản nói về thuế lợi tức năng phế, về việc phân đồng các xa xỉ phẩm, về tiền tem các giấy séc, cùng là khoản định giảm tiền thuế về ngạch đơn hữu danh, hạng bất động sản,

Cháy rừng ở Úc-đại-lị á

Rừng nói ở nam bộ, và tây bộ Nouvelles Galles du Sud bị cháy trong một tuần lễ, nhiều người chết. Hàng mấy nghìn hectares rừng và ruộng bị cháy. Tổn hại nhiều. Người ta nói nhiều nơi bị cháy, là vì tó kẻ đốt.

Một việc khuynh-đảo chính phủ ở Lithuanie

Chính-phủ mới bị khuynh-đảo. Quan binh lập nên một chính phủ tạm thời, chiếm được lấy quyền bính và mời quan nguyên tổng-thống Smetone lại ra sửa quyền chính. Không đâu lưu huyết cả. Mọi nơi rất là yên tĩnh.

Một việc đình-công ở Bắc-đảo nhà

Chính-phủ đã trả tính các phương sách để giữ cho việc xe-hỏa đình-công ở đường hỏa-xa phía nam khỏi sinh ra rối loạn, nếu xảy ra sự rối loạn, thì sẽ trừng trị một cách nghiêm khắc, kíp cho mau đến yên tĩnh.

A. R. I. P.

CÁC NHÀ DÙNG ĐỒ ẢNH NÊN BIẾT

Vì hiệu bào chế Montès, 54 phố Paul Bert, Hanoi mua nhiều, và mua được rẻ, nên hiệu lấy lại có thể bán được các chất Hyposulfite de Soude, Bisulfite de Soude, Sulfite de Soude, Hydroquinone, và tất cả các thứ dùng vào nghề ảnh, theo giá rất rẻ.

Có việc thư mà hỏi giá.

Hoa Đào Trước gió

(NAM-THƯƠNG, TỈNH NỘ-LANG)

(Nghĩa-hiệp tiểu-thuyết)

Sách dày non 300 trang. Giá bán 0$65. Cước phí 0$20. Mua buôn trừ 15 phần. Thư và Mandat xin gởi cho:

M. BÙI-XUÂN-HỌC

Trung-Bắc Tân-Văn, Hanoi. 6.566

VIỆC HANOI

Thời-tiết

7 giờ 20 độ
15 giờ 21 độ

Giá thóc gạo:

Gạo hạng nhất, một tạ	12.00
— nhì	11 50
— ba	10 80
Thóc hạng nhất;	7 20
Ngô	7 80

Giá bạc; — Kể từ ngày 18 Décembre 1926, giá bạc ở kho Nhà nước định là 12 fr. 25

Thị giá quốc trái

Ngày 15 Décembre 1926

3 %,	hoàn dân	52 f. 75
3 1/2 %,	hoàn dân	78 f. 95
4 %,	vĩnh viễn 1917	47 f. 20
4 %,	» 1918	47 f. 65
6 %,	» 1920	66 f. 90
5 %,	hoàn dân 1920	71 f. 40
4 %,	1925	79 f. 75

Ngày 17 Décembre 1926

3 %,	vĩnh-viễn	49 f. 95
5 %,	1915-1916	66 f. 10

Tin tàu. — Tàu « *Tonkin* » đến ngày 20 décembre này, hồi 10 giờ, ở Hải-phòng sẽ khởi hành chạy thẳng đi Hongkong. Thứ tư ở Hanoi sẽ mang xuống chuyến xe lên hồi 8 giờ 7 phút tối chủ nhật 19 décembre.

Hội đồng chính phủ thường trực — Hội-đồng chính-phủ thường trực đã họp tại phủ Toàn-quyền sáng hôm nay, cả thảy xét chừng bốn mươi việc. Còn hội-đồng chính-phủ kỳ bất thường thì đến chiều thứ hai hay sáng thứ ba mới họp được.

Quan Toàn-quyền đi Hải-phòng. — Quan Toàn-quyền vừa đi Hồ-gay về chiều hôm qua, chiều nay ngài lại xuống Hải-phòng để dự hội của những người có quân công hội tinh (médaille militaire).

Quan thống đốc Le Fol qua Kinh đô. — Ngày hôm qua, quan thống đốc Le Fol, đi ra Hanoi dự hội-đồng chính-phủ qua Huế. Quan quyền Khâm sứ d'Elloy, cũng khởi hành ở Huế, hồi 7 giờ hôm qua ra Hanoi.

LỤC-MẪU-BƠN đã ra trọn bộ 6 cuốn Mỗi cuốn 0$25. Cước cả bộ : 0$20

Hết phải bộ Xiêm đến phải bộ Nhật. — Đợ này thật là vẻ vang cho Nam-Việt, hết tiếp rước phái bộ Xiêm lại tiếp Nam-kỳ mới rồi thì thứ hai hay thứ ba tới nơi này Hà-thành lại được tiếp rước phái bộ Nhật-bản. Nguyên là năm trước quan Toàn-quyền Merlin cùng với mấy ông hội-trưởng phòng Thương-mại có sang thăm các hội công thương bản N ật thì nay người Nhật đáp lễ lại. Nghe nói lại một họn Nhật nữa đi du lịch ở Nam-kỳ cũng đi đi đường bộ ra Hanoi, cùng tới nơi với phái bộ vào một ngày. Chẳng cần nói thì ai cũng biết rằng các ông Nhật sắp đến đây sẽ được tiếp rước lịch sự lắm.

Muốn mua sách dậy người Kinh nói tiếng Thổ, tiếng Thanh-Y, tiếng Trại, Viết thư cho M. Trần-quảng-Văn Anchâu. 5.979

NÊN CẨN THẬN!

Khi mua một lọ quintonine, nên cẩn thận chớ nên dùng các thứ giả hiệu, là những thứ không hiệu-nghiệm gì. Chớ nên dùng thứ bất chước thuốc fiy mà làm, và đòi lấy thứ quintonine thực hiệu, rất mạnh, rất dễ uống. Thuốc quintonine dùng thay Extrait de quinquina rất lợi, và rượu chế bằng quintonine là rượu bổ sức, và ngon com. Giá có 0$60 Bán ở hiệu bào chế BLANC, Phố Paul-Bert Hanoi.

QUẢ BIỂU

Kể từ hôm nay cho đến thứ sáu 24 Décembre này. Bản hiệu đã rất nhiều hột tất dài bằng lụa để biếu.

Nếu quí khách nào mua được từ 5 đồng giờ lên bản hiệu xin biếu một đôi.

V. DEMANGE Hanoi

PHÒNG - THĂM - BỆNH

CỦA QUAN

Y-khoa Bác-sĩ MAURICE LOUBET

Thương thọ đã ngũ đẳng Bắc-đẩu bội-tinh. Nguyên chuyên về ngoại-khoa tại bệnh-viện Tunis, Fes, Rabat, Casablanca Port-Said (Ai-cập) Huế.

Ngoại khoa, hội-sinh, chữa mắt nói các thứ bệnh lậu, bệnh giang mai

Giờ khám bệnh: Buổi sáng 7 giờ đến 8 giờ chiều 14 — đến 17 —

KHÁM BỆNH: GIÁ 2 đồng một lần

XIN GIẤY LÊN CHƯƠNG : Giá 1 $ 50

Phòng thăm bệnh tại ĐƯỜNG GIA-LONG, 23.

GIÂY nói số 226

MIỄN.

Việc hàm-tử hội-viên thành-phố — Bản quán tiếp được bài sau này xin sử nguyên văn đăng báo:

Thưa các ngài,

Chúng tôi sở dĩ ra ứng cử lần này là bởi kỳ bầu cử chủ nhật trước bà con Hà-thành ta không ai chịu ra. Việc không ai ứng cử đó, đã minh chứng rằng dân ta ngày nay đã biết coi sai huy hiệu « Ông nghị » là xế và coi chức-vụ một nhà nghị-viên là trọng.

Nhưng cũng lần nay cũng không ai chịu ra thì chúng tôi e rằng người qui quốc không hiểu, hoặc hiểu lầm cái thâm ý của ta. Và lại chúng tôi xin rằng nếu các đại-biểu người mình biết đồng lòng với nhau thì ở chốn nghị trường lo gì không có chút thế-lực, Vì thế mà chúng tôi cũng đành bạo ra gánh vác phận việc thành-phố, xin các ngài lượng xét.

Những lời hứa của các ngài ứng cử thường có cái giá-trị thế nào các ngài đã rõ. Chúng tôi chỉ xin cam đoan với các ngài rằng nếu chúng tôi được tráng cử thì bao giờ cũng hành động một cách tự do và không khi nào để cho cái bổ danh lợi nó làm mờ ám lương tâm! Nếu có các ngài nào sẵn lòng ra giúp việc thành-phố thì chúng tôi xin nhường. Hễ không ai ứng-cử thì đến sáng chủ nhật 19 Décembre xin phiền các ngài quá bộ lại tòa Đốc-lý đầu phiếu cho chúng tôi thì chúng tôi cảm tạ vô cùng.

Chúng tôi quyết định có khi chậm tuổ, không khỏi có điều khiếm khuyết, xin các ngài miễn chấp.

Kính cáo

Võ-văn-An — Ng-Lễ

Chúng tôi sở dĩ nay mới có lời tỉnh cầu các ngài là vì đến cho là bởi vì kỳ đầu phiếu hôm chủ nhật vừa rồi, chỉ kỳ đến hôm nay, người ra ứng cử vẫn quen đã sẽ để cho ngài dự bầu tuyển cử tới đủ 4 chân nghị viên, chiều xem ngài thành đến chính phủ đã ra ơn thêm cho ta bốn viên nữa vào hội-đồng thành-phố, là 2 chân nghị viên thực thụ và 2 chân nghị viên dự khuyết.

Chúng tôi mong rằng các ngài cũng vì lẽ đó, ngày mai này, bỏ số đến chúng tôi mà đầu phiếu cho chúng tôi thì chúng tôi rất thâm tạ các ngài, sau này được tráng cử thì hết sức với nghĩa vụ cho được xứng đáng với cái tinh thần của các ngài đã quí yêu mà đầu phiếu cho.

Bùi Long, Hoàng-xuân-Lan

Sáng hôm nay bản quán được tiếp ông Ng.-Lễ, điện thoại đến báo-quán, nói rằng ông và ông Võ-văn-An, thật tình vì quyền lợi chung của thành-phố, mà ra ứng cử cho khỏi mang tiếng ở chèo nghị-viên mà thôi; nếu có đủ số người khác ra, thì hai ông sẽ xin thoái.

Chiều hai giờ bảo quán lại được tiếp ông Nguyễn-văn-Tiến, hiện Phát-Báo cũng nói rằng hễ sáng mai mà đủ số người ra ứng cử, thì ông cũng xin thoái.

Hanoi ta thế là ngày nay gặp buổi rất thái-bình, cho nên trong một cuộc lý ưng là cạnh tranh kịch liệt mà hóa ra ai cũng có ý nhường cả, ai cũng nói mình là không đủ tài, không đủ tư cách cả.

Nếu vậy xin các ngài đi dự bầu ngày mai, cứ thẳng tâm mà bỏ vé; thẳng khí đã công cử rồi, thì ai được tráng cử, dẫu là cưỡng bách, thấc cũng phải vì công nghĩa mà nhận lấy chức, chứ không dám từ.

THIẾT-HOA-TIỆM SỬ thứ 7 đã có bán

Máy bay đi tập trận. — Vừa rồi quan trung tá Lehlanc, chánh sở phi-cơ đã lên Long-son để coi một đoàn 5 chiếc máy bay lên tập trận trên ấy. Các máy bay lên tập trận thị hoặc mang lương thực cho các đồn quân, thông tin bằng vô tuyến cho các đồn quân đang tập trận, tập ném trái phá và bắn đạn.

Việc Incamp. — Việc này ngay khi xảy ra, bản quán đã từng tường thuật, nay xét ra lại thấy Incamp ăn cắp một số tiền nữa là 4.000. Số 6 nghìn đồng ấy là về số tiền của hiệu « Boulangeries réunies. »

CHỈ CÓ MỘT THỨ THÔI

Thuốc đau mắt vàng rất công-hiệu mà quý-khách đã hoan-nghênh bấy nay thì ở trên lọ thuốc phải có biên rõ « *COLLYRE JAUNE selon la formule du Dr Casanova.* »

Thuốc cũng vàng, giấy giản lọ cũng vàng mà giấy bọc cũng vàng, các quý khách nên đòi bằng được như thế thì mới khỏi nhầm. 3002

Tòa án Đại-hình. — *Việc Bá-Du giết vợ ở phố Bờ-sông.* — Chiều hôm qua, tuy trời mưa đường lội mà cũng nhiều người đến xem tòa án Đại-hình xử việc Ng-bá-Du giết vợ ở hiệu Tín-lợi phố Bờ sông số 78 vào ngày 17 tháng 5 tây.

Đúng 2 giờ 45 phút thì tòa án Đại-hình họp. Trước khi xử, tòa cho đòi bị cáo là Ng-bá-Du hỏi cần cước, rồi cho đọc tờ cáo trạ bằng chữ Tây đại khái cũng như bài đã đăng trong số báo ngày hôm qua. Quan chánh tòa hỏi. Ng-bá-Du có muốn nghe tờ cáo tội bằng quốc-ngữ không, thì Ng-bá-Du đứng dậy khai rằng vì phần hận thì không cần, nhưng xin tòa cho đọc bản dịch lấy cho công-bằng đem nghe để tỏ chuyện. Bấy giờ quan chánh tòa cho đọc, nhưng cũ bảo cho biết bản dịch đó cốt là để cho bị cáo chứ không phải để cho công chúng nghe.

Khi đọc xong, tòa cho gọi các người làm chứng về cái bi kịch này và đưa ngồi riêng một chỗ, rồi gọi Ng-bá-Du đến trước tòa lấy cung.

Ng-bá-Du đứng một cách bình tĩnh nghe những câu quan chánh tòa hỏi rồi khai như sau này:

Tôi đẻ ở Hanoi, học ở trường hàng Bún, rồi học ở trường Bảo-hộ hai năm, vì tôi mắc bệnh, nên bỏ học về học nhà. Khi tôi 16 tuổi, tôi thôi học, tôi đi làm. Đầu tiên tôi làm tại nhà Beribet Cuerrière, nhà Tiệm-tiệm. Tôi có tiêu mất 133 đồng thì sau tôi làm nhà Hoanin, ông chủ tôi cho vay tiền giả. Sau tôi làm hãng Aviat làm mộ Chợ-đồn, rồi ông Bùi-huy-Tín cho tôi vào làm ở Tuy-hòa (Trung-kỳ), bị người ta ghét, nói xấu cho tôi là có tình ý với vợ một ông ký-sư, rồi một hôm ông ký-sư lấy đến đánh tôi, tôi thẹn tôi bỏ về.

Năm tôi 17 tuổi, tôi lấy thị Đa lúc bấy giờ 16 tuổi, cha mẹ tôi hỏi cưới cho tôi, có giấy giá-thú. Vợ tôi lúc về có đồ tư-trang đáng giá là 2000 đồng, song là đồ nữ-trang cầm vợ tôi đeo cho lịch-sự chứ không phải là vợ tôi đem về cho tôi vay. — Mẹ vợ tôi có cho tôi vay 500 đồng để mua hàng. nhà Passignat, vợ chồng tôi ăn tiêu cả, xin tán thường xuyên nay, không nên lấy gì làm lạ, người ta chẳng từng thấy có người nhờ thì sẵn của vợ mà làm nên phú quí đó ru. Vậy ông xử cho đem 500 đồng bạc đưng mà xử việc của Ng bá Du. Tôi nghe luật sư cãi xong, bỏi Nguyễn bí Du cần phải giam tức khắc ng, xem ra chẳng bỏi rối chút nào.

Tòa xét xong cho Ng bá Du được giam đúng mà kết án năm sau nay:

20 năm khổ sai và 10 năm biệt xứ.

LỤC-MẪU-BƠN đã ra trọn bộ 6 cuốn Mỗi cuốn 0$25. Cước cả bộ : 0$20

Bệnh thổ tả. — Một người đau bệnh là Nguyễn-thị-Lương 30 tuổi ở trên Yên-phụ bị bệnh thổ tả đã chết tức hôm qua thì đã đem xuống nhà thương Bạch-mai.

Tại hội Hợp-thiện. — Bản quán được tin rằng mới đây mười ông cổ chân trong hội đồng trị-sự hội Hợp-thiện gởi giấy xin từ chức. Nay mai hội lý lại phải họp để bầu mười ông khác thế chân. Còn như vì cớ gì mà từ chức, thì mỗi người nói một khác, hiện nay chưa rõ

Người Nông-chính. — Các viên-chức trong ngạch Nông-chính, có tên sau này, được ghi tên trong số thăng thưởng năm 1927.

Thăng tá sự chuyên-môn thượng hạng hạng nhì: M. Trần-văn-Đỉnh.

Thăng tá sự chuyên môn thượng hạng hạng ba: M. Ng-gia-Thiết.

Thăng tá sự chuyên-môn hạng nhất: MM. Ng-phan Rong, Ng-hữu-Hai, Ng-văn-Chan, Ng-gia-Mưu. Phạm-văn-Quang, Trần-v-Tuế, Võ-trọng Hợp, Trần văn Dược, Bùi thọ Trang, Lương Tiếp.

Thăng tá sự chuyên môn hạng nhì: Lương-duyên-Hưng, Ngô văn Dương, Ng kim Khách, Tăng-diệt-Thăng, Thái xuân Quang, Vũ đăng Khoa. Trần thanh Công, Đặng sĩ Xương, Nguyễn v Tuyết, Võ v Khai, Phạm đình Liêm, Bố Huấn, Phạm ngọc Ban. Ng-văn Thạch, Đặng đình Em, Ng đo Canh, Lê thanh Tung, Trần thúc Minh, Ng văn Thường.

Đá bóng tài. — Bến chủ nhật này tức là 19 décembre có cuộc đá bóng thi do hội « Stade Hanoien » và hội « La Lance » tranh đấu.

Cuộc chơi bắt đầu vào hồi 3 giờ, tại mặt đất đường thành « một cô » và nghe đâu hội định cất những người đụ cuộc như sau này:

Hội Stade Hanoien

Goal : MM. Nhận.

Arrières : Leu's. Sa.

Demis : Vinh, Oánh, Chấm.

Avants : Dịp, Uyên, Xuân, Hai Kế.

Hội La Lance

Goal : MM. Jean.

Arrières : Đoàn, Ninh.

Demis : Phụng, Khải, Minh.

Avants : Chính, Lộc, Hiền, Tài, Tảo

Mong hôm đó chiều giời mát mẻ để hai hội trở tài đua sức, và hà con ta lại được mua vui trong ngày chủ nhật.

Thường lai cáo

Ngọ ở tô. — Ngày hôm qua vào hồi 4 giờ chiều P qua-tha-Chu làm xã ích cho M. Mohamed ở số 13 phố hàng Cót cầm cương một cái xe ngựa khi đi đến phố Van vo leahovea tai đụng phải cái xe hàng số HPHI do Lê-đình-Kế lái; may chỉ gãy một bàn càng xe tay chứ người không can chi.

Nuôi vú nên cẩn thận. — Ng-thị-Phụng bán hàng ở hàng Vân hồ bị một đứa vú tên nó là Thị-Sen bỏng đứa con gái đã lên bốn tuổi tên là Thị-Ngân trốn đi đâu mất. Con vú ấy người tầm thước, đầu trọc, nước da hình thường, ở đâu về bên tay trái có một cái sẹo, tay có mâu. Nó đeo một đôi vành khuyên vàng và một cái dây bằng bạc có một cái khóa cũng bằng bạc.

Các tin vặt. — Lê-văn-Châu 30 tuổi cu li xe nhà ở ngoài hải, bị đuợc mang một cái va-li trong đựng quần áo ấu cấp thì đã phải bắt để xét hỏi.

— Ng-trọng-Trinh 30 tuổi nhà Số 5 đúc bị án phạt 6 tháng tù về tội đánh nhau đã phải giải ra tòa án.

— Theo lệnh quan Hiện lý, sở mật-thám đã cho xét về việc Trần-thị-Hoa 32 tuổi ở ngõ Hà-trung số 28 ăn cắp của chủ là Mme Trần-thị-Sen.

Dọa đánh người. — Sở mật thám đã cho xét về việc Võ-mạnh-Dương, Bùi-đình-Thiện thua Trịnh-Lâu đọa đánh mình.

Lại mất giấy điện thoại. — Đêm ngày 13 décembre ở kí-lô-mét 31 đường Hanoi sang Bắc-ninh, có lẽ trộm cắt mất hơn nghìn thước giây điện thoại hồng đồng nặng non 31 cân tây đáng giá 32p.80.

HẠ GIÁ TỰ 10 ĐẾN 15 %

Từ ngày 28 novembre đến ngày 31 décembre 1925. Xin quý-khách chiếu cố.

FONDERIE TONKINOISE

Hoàng-xuân-Lan

N. 53 bis, Avenue Henri d'Orléans, Hanoi

Cần mua quốc-trái Đông-pháp 50 đồng

Quan Đốc-tờ Bi-cơ-man

Y-khoa tiến-sĩ

Chữa các chứng bệnh đàn ông, đàn bà, con gái, các chứng khí hư, các bệnh sốt thường sản và ngũ nước, các bệnh lậu, giang-mai, lỗ, đau mắt, các chứng sài trẻ-con.

Phòng khám bệnh chính tại phố hàng Gà, số nhà 33, Hanoi, ông nói 314.

Quan Đốc-tờ có cả nhà cho người đẻ, người ốm đến nằm, ai cần lại hỏi. 443

Ngạch lâm-chính. — Các viên-chức trong ngạch Lâm-chính có tên sau này, được ghi tên thăng thưởng trong năm 1927.

Thăng tá sự chuyên môn thượng hạng hạng nhì: M. Trần-văn-Đỉnh.

Thăng tá sự chuyên môn thượng hạng hạng ba: M. Ng-gia-Thiết.

Thăng tá sự chuyên-môn hạng nhất: MM. Ng-phan Rong, Ng-hữu-Hai, Ng-văn-Chan, Ng-gia-Mưu. Phạm-văn-Quang, Trần-v-Tuế, Võ-trọng Hợp, Trần văn Dược, Bùi thọ Trang, Lương Tiếp.

Thăng tá sự chuyên-môn hạng nhì: Lương-duyên-Hưng, Ngô văn Dương, Ng kim Khách, Tăng-diệt-Thăng, Thái xuân Quang, Vũ đăng Khoa. Trần thanh Công, Đặng sĩ Xương, Nguyễn v Tuyết, Võ v Khai, Phạm đình Liêm, Bố Huấn, Phạm ngọc Ban. Ng-văn Thạch, Đặng đình Em, Ng đo Canh, Lê thanh Tung, Trần thúc Minh, Ng văn Thường.

THIẾT-HOA-TIỆM SỬ thứ 7 đã có bán

Người Công-chính. — Các viên-chức ngạch Công-chính có tên sau này, được ghi tên thăng-thưởng trong năm 1927.

Thăng tá sự chuyên môn thượng hạng hạng nhì: M. Trần-văn-Đỉnh.

Thăng tá sự chuyên môn thượng hạng hạng ba: M. Ng-gia-Thiết.

Thăng tá sự chuyên-môn hạng nhất: MM. Ng-phan Rong, Ng-hữu-Hai, Ng-văn-Chan, Ng-gia-Mưu. Phạm-văn-Quang, Trần-v-Tuế, Võ-trọng Hợp, Trần văn Dược, Bùi thọ Trang, Lương Tiếp.

Thăng tá sự chuyên-môn hạng nhì: Lương-duyên-Hưng, Ngô văn Dương, Ng kim Khách, Tăng-diệt-Thăng, Thái xuân Quang, Vũ đăng Khoa. Trần thanh Công, Đặng sĩ Xương, Nguyễn v Tuyết, Võ v Khai, Phạm đình Liêm, Bố Huấn, Phạm ngọc Ban. Ng-văn Thạch, Đặng đình Em, Ng đo Canh, Lê thanh Tung, Trần thúc Minh, Ng văn Thường.

Đá bóng tài. — Bến chủ nhật này tức là 19 décembre có cuộc đá bóng thi do hội « Stade Hanoien » và hội « La Lance » tranh đấu.

Cuộc chơi bắt đầu vào hồi 3 giờ, tại mặt đất đường thành « một cô » và nghe đâu hội định cất những người đụ cuộc như sau này:

Hội Stade Hanoien

Goal : MM. Nhận.

Arrières : Leu's. Sa.

Demis : Vinh, Oánh, Chấm.

Avants : Dịp, Uyên, Xuân, Hai Kế.

Hội La Lance

Goal : MM. Jean.

Arrières : Đoàn, Ninh.

Demis : Phụng, Khải, Minh.

Avants : Chính, Lộc, Hiền, Tài, Tảo

Mong hôm đó chiều giời mát mẻ để hai hội trở tài đua sức, và hà con ta lại được mua vui trong ngày chủ nhật.

Thường lai cáo

Ngọ ở tô. — Ngày hôm qua vào hồi 4 giờ chiều P qua-tha-Chu làm xã ích cho M. Mohamed ở số 13 phố hàng Cót cầm cương một cái xe ngựa khi đi đến phố Van vo leahovea tai đụng phải cái xe hàng số HPHI do Lê-đình-Kế lái; may chỉ gãy một bàn càng xe tay chứ người không can chi.

Nuôi vú nên cẩn thận. — Ng-thị-Phụng bán hàng ở hàng Vân hồ bị một đứa vú tên nó là Thị-Sen bỏng đứa con gái đã lên bốn tuổi tên là Thị-Ngân trốn đi đâu mất. Con vú ấy người tầm thước, đầu trọc, nước da hình thường, ở đâu về bên tay trái có một cái sẹo, tay có mâu. Nó đeo một đôi vành khuyên vàng và một cái dây bằng bạc có một cái khóa cũng bằng bạc.

Các tin vặt. — Lê-văn-Châu 30 tuổi cu li xe nhà ở ngoài hải, bị đuợc mang một cái va-li trong đựng quần áo ấu cấp thì đã phải bắt để xét hỏi.

— Ng-trọng-Trinh 30 tuổi nhà Số 5 đúc bị án phạt 6 tháng tù về tội đánh nhau đã phải giải ra tòa án.

— Theo lệnh quan Hiện lý, sở mật-thám đã cho xét về việc Trần-thị-Hoa 32 tuổi ở ngõ Hà-trung số 28 ăn cắp của chủ là Mme Trần-thị-Sen.

Dọa đánh người. — Sở mật thám đã cho xét về việc Võ-mạnh-Dương, Bùi-đình-Thiện thua Trịnh-Lâu đọa đánh mình.

Lại mất giấy điện thoại. — Đêm ngày 13 décembre ở kí-lô-mét 31 đường Hanoi sang Bắc-ninh, có lẽ trộm cắt mất hơn nghìn thước giây điện thoại hồng đồng nặng non 31 cân tây đáng giá 32p.80.

Các cuộc vui chớp bóng

CINÉMA PALACE HANOI

Từ thứ tư 15 đến thứ ba 21 décembre 1926

MON GOSSE

Đại hài-kịch 5 đoạn vui xuất trò

FAMILY - CINÉMA HANOI

Từ thứ tư 15 đến thứ sáu 17 décembre 1926

L'AVION FANTOME

Ciné Roman en 12 Episodes 3è & 4è Episodes

Từ thứ bảy 18 đến thứ ba 21 décembre 1926

UNE RUSE DE FEMME

Phim-ảnh Tàu 20 đoạn

của hội làm phim-ảnh Tàu ở Thượng-hải

Chuyện hay cảnh lạ và vui

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

Les misérables

[illegible]

(Suite)

...Ce prêtne fut permis qu'aux novices. Il est remarquable que ces représentations, tolérées sans doute et encouragées dans le couvent par un secret esprit de prosélytisme, et pour donner à ces enfants quelque avant-goût du saint habit, étaient un bonheur réel et une vraie récréation pour les pensionnaires. Elles s'en amusaient tout simplement. *C'était nouveau, cela les changeait.* Candides raisons de l'enfance qui ne réussissent pas d'ailleurs à faire comprendre à nous mondains cette félicité de tenir en main un goupillon et de rester debout des heures entières chantant à quatre devant un lutrin.

Les élèves, aux austérités près, se conformaient à toutes les pratiques du couvent. Il est telle jeune femme qui, entrée dans le monde et après plusieurs années de mariage, n'était pas encore parvenue à se déshabituer de dire en toute hâte chaque fois qu'on frappait à sa porte : *à jamais!* Comme les religieuses, les pensionnaires ne voyaient leurs parents qu'au parloir. Leurs mères elles-mêmes n'obtenaient pas de les embrasser. Voici jusqu'où allait la sévérité sur ce point. Un jour une jeune fille fut visitée par sa mère accompagnée d'une petite sœur de trois ans. La jeune fille pleurait, car elle eût bien voulu embrasser sa sœur. Impossible. Elle supplia du moins qu'il fût permis à l'enfant de passer à travers les barreaux sa petite main pour qu'elle pût la baiser. Ceci fut refusé, presque avec scandale.

IV

Gaîtés

Ces jeunes filles n'en ont pas moins rempli cette grave maison de souvenirs charmants.

A de certaines heures, l'enfant étincelait dans ce cloître. La récréation sonnait. Une porte tournait sur ses gonds. Les oiseaux disaient : Bon ! voilà les enfants ! une irruption de jeunesse inondait ce jardin coupé d'une croix comme un linceul. Des visages radieux, des fronts blancs, des yeux ingénus pleins de gaie lumière, toutes sortes d'aurores, s'éparpillaient dans ces ténèbres. Après les psalmodies, les cloches, les sonneries, les glas, les offices, tout à coup éclatait ce bruit des petites filles, plus doux qu'un bruit d'abeilles. La ruche de la joie s'ouvrait, et chacune apportait son miel. On jouait, on s'appelait, on se groupait, on courait ; de jolies petites dents blanches jasaient dans des coins ; les voiles, de loin, surveillaient les rires, les ombres guettaient les rayons, mais qu'importe ! on rayonnait et on riait. Ces quatre murs lugubres avaient leur minute d'éblouissement. Ils assistaient, vaguement blanchis du reflet de tant de joie, à ce doux tourbillonnement d'essaims. C'était comme une pluie de roses traversant ce deuil. Les jeunes filles folâtraient sous l'œil des religieuses ; le regard de l'impeccabilité ne gêne pas l'innocence. Grâce à ces enfants, parmi tant d'heures austères, il y avait l'heure naïve. Les petites sautaient, les grandes dansaient. Dans ce cloître, le jeu était mêlé de ciel. Rien n'était ravissant et auguste comme toutes ces fraîches âmes épanouies. Homère fût venu rire là avec Perrault, et il y avait, dans ce jardin noir, de la jeunesse, de la santé, du bruit, des cris, de l'étourdissement, du plaisir, du bonheur, à dérider toutes les aïeules, celles de l'épopée comme celles du conte, celles du trône comme celles du chaume, depuis Hécube jusqu'à la Mère Grand.

Il s'est dit dans cette maison, plus que partout ailleurs peut-être, de *ces mots d'enfants* qui ont toujours tant de grâce et qui font rire d'un rire plein de rêverie. C'est entre ces quatre murs funèbres qu'une enfant de cinq ans s'écria un jour : – *Ma mère ! une grande vient de me dire que je n'aie plus que neuf ans et dix mois à rester ici. Quel bonheur !*

C'est là encore qu'eut lieu ce dialogue mémorable :

UNE MÈRE VOCALE. - Pourquoi pleurez vous, mon enfant ?

L'ENFANT (six ans) sanglotant : — J'ai dit à Alix que je savais mon histoire de France. Elle me dit que je ne la sais pas, et je la sais.

ALIX (la grande neuf ans). - Non. Elle ne la sait pas.

LA MÈRE. — Comment cela, mon enfant ?

ALIX. — Elle m'a dit d'ouvrir le livre au hasard et de lui faire une question qu'il y a dans le livre, et qu'elle répondrait.

— Eh bien ?

— Elle n'a pas répondu.

(A suivre)

Những kẻ khốn-nạn

Xã-hội tiểu-thuyết, của ông Victor Hugo
NGUYỄN-VĂN-VĨNH dịch.

(Tiếp theo)

...Từ đó duy chỉ các bà còn thì-sai mới được cho mượn áo. Có một điều nên chú-ý là sự cho các nữ-học sinh ăn-bận giả làm bà phước đó, nhà dòng để cho làm chẳng qua thâm-ý là cốt để lợi việc truyền-giáo, nghĩa là để khiến cho lũ con-trẻ sớm tập bận xống-áo tu hành đó mà thôi, vậy mà bọn nữ-học-sinh khi nào được bận áo như thế lấy làm khoái-lạc và thật tình sung-sướng lắm. Các cô cho là một cách đùa-bỡn vui. *Cách chơi mới mẻ lại được dịp thay đổi hình dạng.* Thật thà thay là cái cách suy-tính của con-trẻ đó, và cũng không khiến được cho người đời chúng ta, thế tất phải hiểu cái cao-thú tay cầm một cái rẩy nước phép, đứng trong hàng giờ mà bốn người cùng hát trước một cái yên sách vậy.

Các cô học-trò, trừ những phép khổ hạnh tối-nghiêm, còn thì mọi phép cử-chỉ cũng theo như luật-lệ nhà dòng vậy. Có cô ở học tại đó, về sau ra lấy chồng còn trẻ tuổi, mà sau không chừa hẳn được cái thói, cứ ai gõ cửa thì vội-vàng trả lời hai tiếng: *Đời đời!* Học-sinh cũng như các bà phước, cha mẹ đến thăm cũng chỉ tiếp cha mẹ được ở chỗ phòng riêng đó mà thôi. Mẹ cũng không được phép hôn con. Nghe câu chuyện sau này thì biết cái lệnh ấy nghiêm cho đến chừng nào. Một hôm kia có người mẹ xin phép vào thăm con lại có đem theo một đứa em nhỏ mới lên ba tuổi. Con-bé khóc hu-hu muốn được hôn chị. Mà phép nhà dòng không cho. Chị bèn van-lạy xin cho em bé được phép thò bàn tay qua khe cửa-sổ để chị được hôn cho đỡ nhớ. Vậy mà nhà dòng đã chẳng cho phép lại còn mắng-mỏ một phen tàn-tệ.

IV

Những cách vui-vẻ

Tuy vậy mà bởi có bọn nữ-học-sinh đó, cái nhà tu ấy về sau cũng còn giữ được nhiều di-tích có thú-vị.

Lắm lúc cái cảnh vui của lũ nhi-đồng tự-hồ sáng-sủa lên ở trong chốn âm-thầm đó. Chuông ra chơi vừa gõ. Một cánh cửa mở ra. Lũ chim trên cây nói với nhau: Kìa! bọn con-nít kia rồi! Một con sóng trẻ-trung vui vẻ bỗng tràn khắp vào trong cái vườn có thập-tự phân đôi như cái mả. Này những vẻ mặt tỉnh-tươi, những da trán trắng nõn, những cặp mắt thật-thà giương lên tươi vui sáng-sủa, biết bao nhiêu vẻ măng tươi, lan khắp ở trong cảnh tối. Vừa mới lúc trước, nào những tiếng nhẩm kinh, nào những tiếng chuông, tiếng chuông đọc kinh, tiếng chuông lễ, tiếng chuông báo chết, bây giờ bỗng ở đâu ra một lũ trẻ-con cười nói dỡn-nỡ vui-vẻ êm-ái hơn một tổ ong. Thì ra cửa cái tổ vui đã mở ra, cho mỗi cô ả vo-vo kiếm mật đem vào. Nào nỡ-dỡn, nào gọi nhau nheo-nhéo, chỗ này tốm năm tụm ba, chỗ kia vừa cười vừa chạy; xó này xó khác những miệng xinh xinh nhoẻn cười phô răng trắng nõn. Những bà phước trùm khăn đen thì đứng tận đàng xa nom lũ trẻ cười; những bóng tối lù-lù, đứng nhìn ánh-sáng, nhưng cũng được không hề chi cả! Vui cứ việc vui, cười cứ việc cười. Thì ra bốn bức tường sầu-thảm ấy cũng có thời gian rực-rỡ. Bấy nhiêu sự vui-vẻ ở trong cũng có lúc khiến cho tường thêm ánh-sáng. Khác nào một cơn mưa ra những cánh hoa hồng mà mưa lọt qua vào một nơi thê-thảm. Lũ con-gái như điên như dại mà nô ở trước mắt mấy bà phước. Thì ra cái mắt rất nghiêm của bậc không lầm-lỗi, không có ngược gì cho những kẻ vô-tội. May nhờ có lũ con-trẻ đó, mà trong số bao nhiêu giờ khổ-hạnh, lại lọt được một giờ ngây-thật. Những cô nhỏ thì nhảy, những cô lớn thì múa. Trong nhà tu kín ấy, cuộc vui cũng có lẫn vẻ thiên-đường. Không còn có cảnh nào vui-thú mà lại cao vòi-vọi như là những cái mặt măng-tơ hớn-hở cười đó nữa. Giả-sử còn cụ *Homère* (tên nhà đại thi-sĩ nước Hi-lạp đời xưa), còn cụ *Perrault* (tên nhà văn-sĩ nước Pháp ngày xưa, đã soạn nên tập chuyện trẻ-con) thì hai cụ cũng sẵn lòng vào trong đám ấy góp cười. Ai hay trong cái vườn tối mù đó lại có thanh-xuân, có khí mạnh, có tiếng nô đùa ầm-ỹ, vang tai, nhức óc, có cuộc vui-vẻ, có cuộc sướng-thích, khiến cho thẳng được nét nhăn bà cụ, bất-luận là bà cụ trong tập thơ hùng-hồn Hi-lạp, hay là bà cụ trong tập truyện trẻ con; bà cụ làm tổ-tiên cho mấy đời đế bá hay là bà cụ sinh ra lũ cháu ở lều tranh, từ bà *Hécube* đời xưa cho đến bà-nội con-bé quàng khăn đỏ, ai thấy cảnh vui mà chẳng nhoẻn cười.

Có lẽ ở trong cái nhà này lại còn lắm khi hơn những nơi khác, con-trẻ nói ra những tiếng ngô-nghê nhiều ý-vị, khiến cho ta phải cười bằng cái tiếng cười vô-số ngẩn-ngơ. Chính ở giữa bốn bức tường sầu-thảm đó mà một bữa kia có đứa trẻ lên năm kêu ầm ỹ lên rằng: *Thưa mẹ! một chị lớn kia mới bảo con rằng, con chỉ còn phải ở đây có chín năm mười tháng nữa mà thôi. Mừng thay!*

Mấy câu đối hoại sau này cũng tại nơi ấy.

MỘT BÀ MẸ CÓ LỜI ĂN-NÓI. — Sao con khóc, con?

ĐỨA TRẺ (lên sáu) vừa khóc vừa nói: — Con đã bảo chị *Alix* rằng con thuộc Pháp-sử. Chị ấy bảo con không thuộc. Mà con có thuộc.

ALIX (chín tuổi). — Thưa mẹ không. Nó không thuộc sử.

BÀ MẸ. — Đầu đuôi làm sao, con?

ALIX. — Thưa mẹ, nó bảo con mở sách, bất-cứ trang nào, thấy có câu hỏi thì đem hỏi nó, nó cũng trả lời được.

— Sao nữa?

— Thưa mẹ, con hỏi nó không trả lời được.

(Còn nữa)

— Những hồi từ đầu, đã in thành sáu quyển, một bên chữ Pháp, một bên quốc-văn, bán giá như sau này :

	Quyển 1	223 trang. bản.	0 $ 50		Ở xa phải trả thêm tiền	
Cuốn thứ nhất	[illegible]	205 —	0 45		cước, mỗi quyển . . .	0$20
	[illegible]	159 —	0 35		Cả bảy quyển gửi	
	[illegible]	153 —	0 45		làm một gói	[illegible]
	[illegible]	219 —	0 65			
Phần thứ hai	Quyển 1	213 —	0 45			
	[illegible]	237 —	0 [illegible]			

KHẢO VỀ Y-HỌC CŨ CỦA TA

Cẩm-nang trích lục

(Tiếp theo)

Chứng bệnh thuộc sáu khí dâm Phong-chứng

Thiệt ấm hậu ấm

Chứng bệnh ấm có hai thứ :

1· Thiệt ấm 2 hậu ấm.

Thiệt ấm. — Thiệt ấm thì trong hoành cốt vẫn có thanh âm, mà cuống lưỡi cứng đờ không chuyển động được.

Hậu ấm — Hậu ấm thì cuống lưỡi vẫn chuyển động được, mà trong hoành cốt không có thanh âm.

Ấm cũng có ngoại cảm nội thương

Ấm thuộc ngoại cảm — Phong hàn hỏa nhiệt phạm vào hội yếm, hội yếm không mở ra được, nên không có tiếng.

Ấm thuộc nội thương. — Tâm, phế thận ba kinh hư nhược, đờm hỏa xung nghịch lên bế tắc thượng khiếu, khí huyết không đủ nhu nhuận cuống lưỡi, cho nên không chuyển động được.

Tâm là chủ thanh-âm, phế là cửa thanh âm, thận là gốc thanh âm. Nguyên khí hư thì không đủ nhuần phế tạng, huyết hư thì không đủ tư dưỡng tâm tạng, thận hư khí không qui nguyên, thì nó làm cho bào lạc bị đứt, mà không tiếp lên dương khí ở trên được, cho nên ấm ư không nói rõ, trị phải điều bổ gốc rễ (tâm phế thận) như độc sâm thang, địa hoàng ẩm tử vân vân.

Chứng khẩu cấm

Khẩu cấm nghĩa là cấm không nói được.

Chứng này có nhiều cớ :

Thần hôn không nói được; thiệt ấm (lưỡi ấm ớ) không nói được; hậu ấm (trong cuống họng ấm ớ) không nói được; thiệt cường (lưỡi cứng) không nói được; thiệt túng (lưỡi buông trễ) không nói được: thiệt súc (lưỡi rụt) không nói được; nha khẩn (răng cắn) không nói được.

Nha khẩn chẩn bệnh ở vị phủ

Bao nhiêu cân mạch dương minh vị, kéo cả lên hai bên đầu quai hàm, (gáp xe) và lan ra khắp cả trong mồm ngoài môi. Phong trúng phủ thì cân mạch thụ thương cả, nếu là phong hàn thất trúng, thì cân mạch bị hàn mà co rút lại, nếu là phong nhiệt thất trúng, thì cân mạch bị nhiệt mà héo quắt đi, đều có thể làm cho hai hàm răng phải cắn riết với nhau.

Thiệt súc chẩn bệnh ở thận tạng

Thận mạch thì bám quanh cả chỗ đầu khí quản (hậu lung) giáp với cuống lưỡi, mà thận mạch ấy nhờ có tâm nhuận cho được nhu nhuyễn, cốt tự mạch nhâm và mạch xung. Mạch nhâm mạch xung là hai dây mạch lớn của thận tạng. mạch nhâm thì theo dọc xương sống ở sau lưng kéo lên để làm chủ nhiệm mà phân phát ra các chi mạch khác, mạch xung thì kéo về đằng trước, gọi là bào lạc, mười hai kinh mạch đều thông nối ở đấy cả, trên thì thấm nhuần tủa tam dương, và rót thận nhuần kinh sang kinh mạch, dưới thì thấm nhuần túa tam âm, mà rót thận nhu sang lạc mạch, nếu thận hư thì bào nội tuyệt không thông lên được, vậy những thận mạch ở chỗ cuống lưỡi, không có thận tinh tư dưỡng, nên phải khô quắt mà co rút lại, như vậy thận phong thất trúng, thì lưỡi rụt, không nói được,

Chứng hậu di xi

Di xi nghĩa là tiểu tiện tự nhiên vãi ra mà không biết, đó là thoát chứng.

Chứng này hệ nguyên dương chân khí khuy kiệt, thận không cố được, cho nên tiểu thủy mới thoát ra.

Trị nên cấp đại tễ sâm truật kỉ phụ i h chi ngũ vị, để bảo nguyên dương, hoặc đại tễ sâm phụ.

Người ta sở dĩ sống được, nhờ có nguyên dương, nguyên dương thoát, là nguy đến nơi, nếu dùng được tễ tầm thường thì cứu sao cho kịp

Lời dặn

Mỗi thang phải dùng nhân sâm hàng lạng mới hiệu, nên dùng ít, thì chẳng những là không ích, mà thêm hại.

Di xi mà chân tay buông ruỗi, mồm há, thở như người ngủ mà ngáy dầu là thoát chứng bất trị thật, mà dùng phương thuốc này, cũng nhiều khi cứu được, cho nên các bậc tiền triết đều cho phương này thông kinh đạt lạc, có sức khỏe phá cứ giặt cờ.

Lời bàn của họ Lưu, thì cho phong làm ngọn, hỏa làm gốc, mà hỏa vượng là tự thủy khuy, cho nên dùng địa hoàng ẩm tử, bổ thận làm chủ. Nhưng âm dược lực hoãn, vốn không phải là phương cấp cứu, phương chỉ dương thoát, thì dẫu cho có hỏa vượng chăng nữa, cũng là giả hỏa đó thôi, nếu kiêm dụng một vài vị âm dược, chắc là âm hỏa tiêu vong, mà nguyên dương khí tuyệt, như vậy còn sống sao được.

Dù muốn dùng âm dược, cho được điều bổ chân âm, tất phải đợi sau khi ngay từ đã tiệm bình mới được, nhưng cũng phải biết âm hư có hai chứng mà điều tễ. Âm hỏa hư, thì phương địa hoàng ẩm tử, âm thủy hư thì dùng phương lục địa hoàng hoàn. Khi đó, nguyên dương đã bồi cố được rồi. mà lại tư bổ tinh huyết để trừ gốc bệnh, âm huyết vượng, thì phong hỏa khắc là tiêu giệt.

(Còn nữa) Phùng-năng-Tĩnh.

Luyện tập quốc-văn

Người ta làm gì cần phải có năng lực

Người ta sinh ra ở trên đời, ai ai cũng có một cái năng lực riêng. Đã hay rằng tạo-hóa sinh ra toàn thể mình không thiếu thứ gì, có ngũ quan, có cảm giác, biết lo ăn, biết lo làm, biết nghĩ đường hơn lẽ thiệt, biết mong mỏi những sự cao xa, đều do ở cái năng lực của mình ra cả. Nhưng ở trên đời này mỗi người có một cái năng lực khác nhau, không ai giống ai cả. Ví như người làm ruộng, năm nay giời làm lụt lội đói kém, bao nhiêu công của đều trôi theo ngọn sóng, tình cảnh thảm thương, gia-đình quẫn bách, tuy thế mặc dầu, người ta vẫn bền chí vững lòng mà làm ăn, mong mỏi đến vụ sau thế nào cũng được dư dật phong phú, cảnh tượng lại vui vẻ hơn xưa. Cái tấm lòng mong mỏi thế, há chẳng phải ở cái năng lực của người ta đã xuất hiện ra, dù thấy sóng mà không buông tay lái, thấy gió mà không ngã tay chèo, để làm cho đạt tới mục-đích của mình ra! Một người đi buôn cũng vậy, chuyến buôn này dù không may có lỗ vốn một đôi nghìn, hay dăm bảy trăm, thôi thì vốn liếng đã sạch sành sanh, lúc đó hai bàn tay trắng, biết trông cậy vào đâu, song người ta không thấy thế mà ngã lòng nản chí, người ta lại cố sức làm lụng để kiếm vốn liếng ra buôn lần nữa, chắc thế nào cũng có lúc phát đạt hưng vượng hơn lần trước. Cái đó há chẳng phải cái năng lực nó tự xui khiến mình làm việc gì cũng đạt cho tới mục-đích mới thôi.

Ở vào cái thời đại tân cựu giao thời này, làm người mà có cái năng lực ấy, còn lo gì tiền đồ nước nhà phải chịu tiếng yếu hèn. Ngay như bên Âu Mỹ, người ta đã phát minh được bao nhiêu là công việc lớn lao, bao nhiêu sự tiến hóa chóng, nào là cơ khí nọ, nào là máy móc kia, trăm khôn nghìn khéo, xuất qui nhập thần, nhất dai là nhờ về cái năng lực của họ cả. Nếu họ đem thí nghiệm một sự gì không được như lòng sở ước, họ không hấy thế mà đã cho là hỏng, là không nên việc đâu ? Cái năng lực của họ tự xui họ, tự bó buộc họ phải hết sức hết ý khu vận động tìm cho hết mọi phương-pháp để thí nghiệm cho được nguyên-chuyền hoàn-toàn. Cái năng lực đó đã giúp cho vận nước nhà tránh khỏi được bao nhiêu sự lún hèn. Nước ta trước kia theo cái văn-hóa của Tàu đều thì nhau xô đổ về Hán-học, chỉ bo bo về một cái chủ nghĩa, là học sao đậu được đến ông Tú, ông Nghè để ra làm quan là mãn nguyện rồi, ngoại giả ra chẳng biết đem cái tài học ấy mà phát minh, hay sáng kiến ra một cái vật dụng, hay một cái cơ khí gì đáng để lưu lại nghìn thu. Nếu có thí nghiệm ra một sự gì, hay tự lập ra một cái công cuộc gì, dẫu có lợi cho nước nhà hay về phần riêng mình, mà làm không được như ý, họ đem lòng chán nản ngay, không nghĩ gì đến nữa, cho là việc ấy khó khăn lắm không có thể tự làm được cho đạt tới mục-đích của mình. Tự đó trở đi là họ sinh ra một cái cảm tình không chi thiết gì về cái công cuộc ấy nữa. Họ cần phải để cái thì giờ không đâu ấy, để mưu đến việc khác còn có thể kiếm được sự ích lợi riêng của họ.

Tới nay nhờ được văn-minh Đại-pháp đem cái văn hóa, cái học thuật sang bảo hộ nước mình, người mình đã biết cải cách nhiều, biết duyệt vọng hẳn cái thói hủ bại, tấm lòng phấp phỏng đó, để duy trì, khai thác, cho thật hoàn toàn, nào là về đường doanh nghiệp, nào là về đường nông-nghiệp, mở ra xưởng đóng tàu nọ, xưởng chế ạo kia, toàn là các công cuộc lớn lao cả, khác hẳn với ngày xưa. Cũng nhờ về cái năng lực của người mình đó mà bây giờ đã hoán cải phú-mỹ nhiều, chứ không như khi xưa u mê, mù mịt nữa. Ai trông thấy thế mà chẳng mừng thầm cho vận mệnh nước nhà đã đến cơ tiến hóa. Nhưng còn có một điều đáng lo cho người mình chưa có đủ được cái năng lực ấy. Vẫn biết rằng làm người đứng trên vũ trụ, hưởng tới sự tự do, bình đẳng, ai chẳng có một cái năng lực giúp cho thân thể mình làm việc cho trọn được nghĩa vụ, mưu cho mình được cách sinh nhai vững vàng. Cái năng lực tầm thường hèn yếu thì nhiều, cái năng lực cao thượng kiên cố thì ít. Cứ suy như một cậu học trò thi không đậu, hay học hành không được tấn tới, chực vỗ ngay cái công dưỡng dục của cha mẹ, trút hẳn ngay cái nợ đời, mà vội mượn đoạn dây thừng làm cách quyên sinh, hay mượn đường xe hỏa làm lối tự vẫn! Ô ! cái năng lực thế có phải là tầm thường yếu hèn không? Lắm người lại mưu ước một việc gì, hoặc về vọc trăm năm đính ước, mà bị tình duyên trắc trở, hay mưu chạy chọt một phần việc gì, mà số phận long đong, không được như ý, vội cho cái đời mình có sống cũng là sống thừa, sống tủi, chán nản cả việc đời, chỉ muốn thác cho xong. Cái năng lực đó có phải tầm thường yếu hèn không? Nước ta ngày nay cần phải cố gắng phụng tiếp những sự mở mang, khai thác của chính phủ bảo hộ, mà bị những người có cái năng lực tầm thường hèn yếu ấy, thì biết bao giờ được hưng thịnh phát đạt để cạnh tranh với các nước ngoài được? Kìa như nước Nhật bản, trước kia chỉ thị hùng ở nơi quần đảo, binh gia chẳng được mấy tí, anh tài chẳng được bao nhiêu, nay đảng xô-viết này xung đột với đảng cộng-sản kia, mai đảng cấp tiến nay bãi cái chế độ của quốc gia nọ, làm cho trong nước khủng hoảng hèn yếu, như miếng nước đá trong cốc, hầu sắp tan ra nước vậy. Tới nay trải qua nhiều nỗi khó khăn chật vật đó mà trong nước tới nay đã thành ra một nước phú cường, dân giàu nước mạnh, đối với các nước lân bang ai bảo rằng yếu hèn?. Cái đó là nhờ về bọn thiếu niên của họ mưu được cái năng lực cao thượng sâu xa, hết sức vận động ra nước ngoài học cho thành tài để về giúp cho nước nhà chóng được cải cách ra một nước đại văn minh. Vậy bọn thiếu niên ta hãy trông lấy đó làm gương, dẫu việc gì cũng vậy mình phải di dưỡng lấy cái năng lực của mình cho thật kiên cố hoàn toàn, thời mình mới có thể giúp cho nước nhà, mưu cho xã hội được tân tiến cải cách mãi ra. Ví như một người bị ốm, trong thân thể suy nhược, cử động khó khăn, cơm chẳng thiết ăn, nước không tưởng uống, công việc hằng ngày, không còn để tâm đến nữa. Công việc hằng ngày mà làm không được chu đáo thời mong thế nào được sự kết quả. Nay mình cũng vậy nếu trong thần trí của mình không có cái năng lực kiên cố hoàn toàn thời sao giúp cho mình làm việc gì cho được đạt tới mục đích ? Dẫu mình cố hết bổn phận với việc của mình chăng nữa mà kém cái năng lực đó thời chẳng qua mình trở rừng mơ cho khỏi khát nước, chỉ chiếc bánh cho khỏi đói lòng chứ biết đâu rừng mơ dậm rạp hay là quang đãng, chiếc bánh to tát hay là bé nhỏ ! Bọn thiếu niên ta ơi ! ta phải di dưỡng lấy cái năng lực kiên cố hoàn toàn để giúp cho mình làm cho trọn được nghĩa vụ, mưu cho trí thức mình được rộng rãi. Chớ thấy việc gì làm không được hoàn toàn như ý mà đã vội nản trí sờn lòng ; mình cứ dưỡng lấy cái năng lực của mình cho được vẹn toàn, thời lo gì mình chẳng làm được toàn nghĩa vụ đạt được tới mục đích của mình ra.

Văn trung, (Hải-ninh).

Âu Tây tư-tưởng

DỊCH-VĂN THƯ-XÃ [illegible]

Bắc-kỳ thống-sứ đại-thần ROBIN đại-nhân sáng lập

E. VAYRAC và NG.-V.-VĨNH LÀM CHỦ-NHÂN

Khởi đầu xuất-bản « Truyện Ba người ngự-lâm pháo-thủ », in từng quyển nhỏ vừa bỏ túi, 72 trang có bìa, mỗi quyển có tóm các hồi trước để ai mua quyển nào xem cũng biết đầu đuôi.

Mỗi quyển . . . . 0$05

Hiện đã in ra được bốn quyển: một quyển tựa Dịch-văn thư-xã, nguyên-văn của ông E. VAYRAC, NGUYỄN-VĂN-VĨNH *dịch, và ba quyển đầu « NGỰ LÂM PHÁO THỦ ».*

Sau này mỗi tháng in ra hai quyển là ít. Quí khách các nơi xa có thể gửi mua sẵn quyển kịp rồi.

Ai gửi mua xin cứ viết thư và gửi tiền đến bản quán.

Tự do diễn đàn

Về việc cải lương hương chính

Từ khi nhà-nước Bảo-hộ có nghị-định cải lương cho dân Annam tới nay, kể có bốn năm năm rồi trên các báo thường cũng có nhiều khi phàm bình việc ấy, kẻ nói việc cải lương hương chính của dân quê để thấy kết quả ít nhiều chăng bao lâu sẽ bước lên con đường hoàn hảo, người nói việc cải lương trong dân quê còn quá sơ trí trễ vẫn còn khư khư giữ thói hủ huyền dị đó, lôi dưới nghịch trên. Trong các điều bình phẩm trên đây, để mấy ai dám chắc cho phải nào là phải, phải nào là trái. Thiết tưởng phàm việc gì cũng vậy, để có người hàn nguyện tất phải có kẻ bàn xuất: có người nói phải tất có kẻ nói trái; người xuôi, phải trái toàn là lời hay, rồi đem ra từa đi lọa lại cho chuốt cho trái đắn chính lý mới thành sự được.

Thiết tưởng các ông bình phẩm việc cải lương của dân ta trên kia, toàn là những bậc nhiệt tâm về đường khai hóa cho dân vậy. Thấy phong trào tân tới, tài sản nhân dân phú thịnh thời mừng, thấy đổi bại làm lễ thua kém thời lo. Thật là những bậc yêu nòi mến nước nên mới thổ lộ ra lời mỉa tiếng khen, cho những bọn còn mơ màng tỉnh lại, những kẻ khởi mạo tham ô cướp đi, đó cũng là bài học hay cho người ta vậy.

Kỳ giả đây không dám mơ hồ chi về đường ngôn luận, cũng không dám khoe khoang cái với nội văn-chương mà uốn lưỡi, mấy mới nó, lão, chỉ vì cả gan chốn phiền hoa năm bảy bước, sinh trưởng trong thôn giã ba bốn mươi năm, nên cũng trải qua một vài câu chuyện am hiểu đôi ba cái của tình trong chốn thôn quê, xin phô bày càng cộ giã, gọi là câu chuyện góp, tưởng cũng chẳng bỏ chi, ấy là mỗi nhiệt tâm xui ra như vậy. Cứ như bản ý xét, thời cũng không nên đỗ lỗi cả cho bọn kỳ hào tham làm vơ vét khoét mèo dân đen xưa nay, thời cũng có một phần khá tốt, cách tử đoạn, mưu mô đối trên nghiêm dưới tuỳ nào, tưởng cũng chẳng cần khoe ra đây làm chi cho rắc tai độc giả. Xin bàn về phần người ít có giá trị, để hết lỗ sự vì dân, vì nước làm hết bổn phận, hết nghĩa vụ, đối với dân dự, phận sự của mình, cho được hoàn toàn, nào là theo khẳp một lòng tuân chỉnh, dựng lễ phép đối với người trên «nếu có bị kẻ tham ô lộng quyền áp chế để kiếm cái mồi, thời họ trả lời rằng: chúng tôi vì dân, vì nghĩa vụ, ra gánh vác công việc nhà nước đã ấy thác cho, để khai hóa cho dân, chớ không phải là bọn vô liêm xỉ, xin các ông làm thinh đi cho». Đối với dân dưới thời lấy lòng thanh liêm đứng lời hòa nhã giảng dụ cho dân em để sửa lấy hòa, cho dân một ngày một thành đạt người một ngày một khôn, dân một ngày một thịnh, cứ như thế, thời việc cải lương có chậm trễ cũng thế nhất nhất đổ lỗi cả cho người chấp-chính về việc ấy được xét ra còn tại nhiều ở khác nữa:

Một là tại những người đã từ chối có liêm xỉ để lịch duyệt việc đời để qua con đường rộm rạp, gập ghềnh không biết sửa sang cho phẳng phiu quang đãng thời không mấy người chịu ra nhận lấy trách nhiệm chánh phó hội đồng, có lẽ vì tránh sâu «làng chúng bay hay xã các anh» hay bị đứng xó cửa để nhờ thượng lệnh lấy cũng vì tục ngữ có câu «can chi gió đẩy cho người bảng» nhẫn là cái vì lẽ đó, cho nên hội đồng hương chính phần nhiều là những con nhà phú hộ tuổi còn trẻ lý tưởng còn nông nổi, trí tuệ còn non nên tư cách chưa đủ, tài năng ý kiến bợt bỏi, nhân dịp nay bỏ của ra mua lấy một chức chánh phó hương hội, thư lý thế quỷ. (ai bảo chẳng nói ai cũng rõ) gọi là có chút công danh, hương vị đối với kẻ tại mặt trong làng, còn việc cải lương khóa này chẳng thành hiện thời khóa khác, cốt mình hết sao cho khéo, luồn lọt sao cho tài, kiếm chác phần hàm, ấy là mãn nguyện, đó cũng là một điều chậm trễ cho việc cải lương.

Hai là dân quê ta phần nhiều còn nghèo nàn làm ăn, trong hội đồng muốn làm việc gì tính cách lý tài xem chừng cũng khó, công quỹ thu nhập một năm chẳng được bao nhiêu bản hương vị, ít kẻ muốn mua, kẻ nào có tiền mua được còn muốn xuất đầu lộ diện, đem của ra làm giàu cho kẻ khác có nghĩ gì đến việc ích chung. Đêm ma đám chạy, đám nào thường thường nộp quỹ độ một đồng, đám nào khá khá nộp quỹ độ hai ba đồng, đám nào to nộp quỹ độ mười đồng trở lại, khao khoán theo hương nước, cũng có làng lớp nặng cũng có làng lớp nhẹ, thì dự một làng trong bình ông cấu phẩm nộp tiền chiết cam vào quỹ độ hai mươi đồng thời ông bát phẩm nộp hai mươi mốt đồng, cho đến ông nhất phẩm cũng chỉ nộp đến ba mươi đồng là cùng, những khoản thu nộp nay hỏ dễ mấy khi đã có. Đám cưới theo như nghị định mỗi cái cheo một đồng trong một làng trung bình trong một năm đã hễ để được hai mươi cái cheo chẳng? Bắt khoan bắt nhặt nhưng kẻ làm trái pháp-luật, trái hương-ước đã chẳng bắt được cả không ! nhưng kẻ làm sự trái lẽ phần nhiều lại những hạng khỉ rách áo ôm, bắt lấy gì chúng nó, như là một anh không địa không điền, đêm ra xẻ trộm đường đem cả, hội đồng bắt được thời làm thế nào ? phạt nó quá nghèo không có tiền nộp, chẳng lẽ đuổi nó đi đâu, không cho nó ở làng nữa hay sao ? đánh đập nó là lý cùng, lý vậy thành ra sự lý tài trong thôn quê còn nhiều điều khó khăn là thế. Đó cũng là một điều chậm trễ cho việc cải lương.

Bốn là việc ăn uống hương lộ, kinh lễ thần mình mà chay khao khoản, không nên ăn uống lấy tiền bỏ quỹ cũng phải, song ngặt vì nỗi dân quê ta hãy giờ, học hành còn non nớt, người ngu dốt còn nhiều, kẻ nghèo nàn làm lễ còn quá nữa, quanh năm chỉ tối chỉ mầm mặn cả chua, cơm vàng nước vối, cũng hễ để đã được đủ no. Mấy khi mua được miếng ngon vật lạ mà dùng, chẳng qua nhờ có mấy bữa ăn chung, nông dụng đó thôi, nay bỏ cả đi không còn một chút chi để mua vui, giải trí cho hạng người này nữa! Sự ăn hoa trong thôn quê nào có được như nơi thành thị, nào là tửu-quán ca lâu, hát tuồng chớp bóng, hàng ngày chè nọ bánh kia, kẹo đậu-lạc, mứt ô-mai, trong các đường các phố bao nhiêu cũng hết. Các chợ các hàng một ngày bán bao nhiêu là đồ, bò, gà, lợn, có thiếu thứ chi là mì-rị cao lương kể sao cho xiết. Trong thôn quê có được thế đâu? chẳng qua hàng ngày chỉ được dùng ba con sâu đấm, con lép rượng mà thôi, bọn khỉ thích tuồng dùng đến miếng thịt mỡ ăng xôi để cùng nhau mua vui giải trí. Trừ những lệ bắt buộc nhau ra, còn như việc ăn uống khác cũng không lấy chi làm quá vậy phí tổn, cũng không lấy chi làm bại hoại đến sự cải lương. Như một bữa ăn thường chỉ độ 3 $00 là tốp nộp linh đình cả làng cả xóm. Nào có chỉ! chỉ một con lợn độ mười lăm đồng, mươi hai chai rượu, vài ba thùng gạo, ấy là cùng nhau để để no say. Tính ra như thế, chưa chắc đã bằng một chầu hát, một chiếu rượu của mấy ông một tối ở phố nọ, ấp kia. Song chỉ vì trong chốn thôn quê nó nhiều cái lệ tục, bắt buộc nhau, làm hại đến gia tài, lấy đấu nên khai-hóa, như là đăng cai tế đám, lợn chết gà cắn, bánh trăm, xôi xéo, chanh nhau miếng biếu cho hộn, gốc chiếu cho sao, được đồng chiếu ngang sang chiếu giọc, được bài chúc viết bản văn, mới lấy làm chanh vanh quí hóa ở chốn mồ đình, chẳng được như ý, đem lòng hách khí, gây oán gây thù, sinh ghen sinh ghét. Đối xử với nhau những điều tân nhẫn, xung đột lẫn nhau những cách gái-man, chẳng ăn thời đạp đổ, thành ra kiện tụng tranh đoạt. Đục nước béo cò là lời cửa miệng, kiện mà chẳng được trở về viện đẳng viện kẻ, chịu phe chia giáp, để chực hưởng lấy chút đặc quyền, vì lẽ đó dần dần thành ra nát như tương dâm. Bốn bảy giờ có hội đồng hương chánh để bàn việc cải lương, giữ lấy lợi chung cho dân, cho nước. Tuy gọi là hội-đồng là chỗ gộp mưu chung trí, cùng nhau đề xướng việc hay, mà trong trí nào vẫn rình nhau nhe miếng mèo. Xem ra chỉ vì ích kỷ, tư lợi, thành ra chỉ bao giêm pha nhau, cũng việc đu đăng họ đề xướng ra, là bẻ kia chực phá, cốt hầy hoại sao cho tan được công việc lý đi, thế là vui lòng hả dạ, có tính chi đến sự tiến thoái, thịnh suy chung cho dân cho nước, có tưởng chi sự nguy đổi, khác gì cho giống cho nòi, lấy một làng thường còn như vậy, thời một nước làm sao? Đó cũng là một điều chậm trễ cho việc cải lương.

Phúc-tiên, Nguyễn-văn-Thịnh.

Các việc tịnh trưng và đấu giá

Ngày 21 décembre 1926 hồi 10 giờ. — Tại sở Bình-lương (Intendance) Haiphong đấu giá mua 700.000 litres rượu vang đỏ (chia làm 9 lô).

Ngày 24 décembre 1926 hồi 10 giờ đấu giá mua than cho sở Hàng-hải (Service Maritime) trong năm 1927

Ký quỹ tạm 100$00

Đến ngày 27 décembre 1926 hồi 16 giờ tại sở công-chính sẽ gọi đấu giá sơn cửa và đặt kính cho sở Tài-chính và Văn-tự.

Việc làm đáng 5.887$50
Ký quỹ tạm 100.00

Đến ngày thứ sáu 7 janvier 1927 hồi 9 giờ sáng tại phòng Hội-đồng tòa Đốc lý sẽ đấu giá cho thầu.

1. Bán gạch lát hè trong 10 tháng cuối cùng năm 1927.
Ký quỹ tạm: 400$00
Ký quỹ nhất định: 4.000 francs.

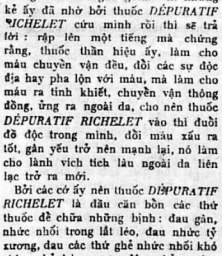
2. Bán gạch làm bờ hè và xây cống hè trong năm 1927.
Ký quỹ tạm: Không phải.
Ký quỹ nhất định: 1.200 francs.

3. Lấp những đường phố Wiélé, Jauréguiberry và đường số 190.
Ký quỹ tạm 206$.
Ký quỹ nhất định: 5.000 francs.

Điều lệ những việc đấu giá ấy tại phòng Lục-lộ thành-phố (Voirie) ngày nào công-nhàng đến xem cũng được, sáng từ 8 đến 11 giờ và chiều từ 14 đến 17 giờ trừ chủ nhật và ngày lễ không kể.

Đến ngày 10 janvier 1927 hồi 16 giờ tại sở Công-chính Hanoi sẽ đấu giá làm một cái nhà sát sinh cho tỉnh Hà-đông.

Việc làm đáng 11.952$28.
Ký quỹ tạm 200$00.

LÀM SAO CHO DA TRỞ NÊN TỐT

Này là một câu hỏi để cho những người vô phước mà phải bị bịnh lở lói ngoài da rất ghê gớm. Thì những kẻ ấy đã nhờ bởi thuốc *DÉPURATIF "RICHELET"* cứu mình rồi thì sẽ trả lời: rập lên một tiếng mà chừng rằng, thuốc thần hiệu ấy, làm cho máu chuyển vận điều, đổi các sự độc địa hay pha lộn với máu, mà làm cho máu ra tinh khiết, chuyển vận thông đồng, ửng ra ngoài da, cho nên thuốc *DÉPURATIF RICHELET* này là thuốc đã độc trong mình, đổi máu xấu ra tốt, gân yếu trở nên mạnh lại, nó làm cho lành vích tích lâu ngoài da liên lạc trở ra mới.

Bởi các cớ ấy nên thuốc *DÉPURATIF RICHELET* là dầu cần bổn các thứ thuốc để chữa những bịnh: đau gân, nhức nhối trong lất léo, đau nhức tỷ xương, đau các thứ ghẻ nhức nhối khó chịu, ghẻ hờm, ung độc, chảy máu, chảy mủ, đau công lên trên đầu, thuốc mầu nhiệm này đã cứu nhiều bịnh đã vô phương cầu cứu, mà chẳng ngờ thuốc này nó cứu từ hườn sanh được, bởi chưng nơi máu huyết mà ra.

Mấy chai thuốc đến có bán, chỗ trữ tại nhà thuốc chánh của ông L. Selirène ở ngang nhà hát tây, Saigon.
Nếu rất mà hết thì gởi ngay qua hàng cái Laboratoire de L. RICHELET de Sedan, 6, Rue de Belfort, BAYONNE (Basses Pyrénées).

NHỮNG LỜI RAO VẶT

(Les Petites Annonces classées du T. B. T. V.)

MỖI DÒNG CHỮ 0$10 MỘT LẦN

Nhà đất bán
(Immeubles à vendre)

Muốn bán một miếng đất linh 200 m2 ở Bạch-mai giá rất rẻ, Hỏi tại M. Ng.-văn-Toản, 61, phố hàng Bông, Hanoi, sáng từ 7 giờ đến 11 giờ, chiều từ 2 giờ đến 6 giờ. 5.742

Vì đi xa mà bán: một cái villa có đồ đạc, có đủ các nhà phụ ở giữa Đồ-sơn. Xây bằng Ciment, đá và gạch. Lợp ngói tây. Trông ra bể và miền chung quanh đầy tiện nhất. Có đường đi riêng. Có 2.300 thước ngoại giá lại còn một miếng đất 250 thước vuông để làm chỗ để auto. Người muốn mua giá dần cũng được. Giá 4.000 đồng. Hỏi tại nhà báo. 5.925

Muốn bán một cái nhà có vườn rộng một nghìn một chăm thước vuông 1.100m2) ở phố Quan-thánh, số nhà 59, Hanoi.

Ai có muốn mua thì xin hỏi tại 43, phố hàng Giấy. 5.964

Xe ô-tô
(Automobiles)

MỘT DỊP TỐT

Vì thừa nên muốn bán bớt một cái ô-tô hiệu Peugeot 10 mã-lực, 5 chỗ ngồi, có đủ các đồ phụ. Ai muốn mua đến hỏi tại nhà báo. 5.899

Vì đi xa nên bán: Auto 10 c.v. *Rolland Pilain* chạy thật tốt. Từ khi mua chưa hề chữa qua. Có đủ cả áo xe và nhiều đồ phụ. Đèn secours mạ kền thật sáng. Người muốn mua giá dần cũng được. Giá 1.200 đồng. Hỏi tại nhà báo. 5.924

Bán ô-tô « Salmson » 10 mã-lực, kiểu xe thượng-hạng. Còn mới. Thiệt là một dịp tốt. Hỏi tại nhà báo. 5.942

VỈ ĐI XA MÀ BÁN

Xe ô-tô Peugeot 10 mã-lực, còn tốt lắm, sơn và các đồ phụ mới nguyên. 1.600 đồng và muốn bán vội nên cũng có thể bớt được ít nhiều.

Hỏi tại 110, Rue Jules Ferry, Hanoi. 5.946

Xe đạp, xe mô-tô
(Vélos, motos)

Vì đi xa muốn bán cái xe đạp hiệu « Peugeot » hỏi tại bản-quán, sáng 7 giờ đến 11 giờ; chiều 2 giờ đến 6 giờ. 5.941

Súng và chó săn

Muốn mua một khẩu súng săn « Vernay Carron » calibre 20. Hỏi tại nhà-báo. 5.766

Sách vở
(Livres)

Muốn mua một pho tự-vị cũ « NOUVEAU LAROUSSE *Illustré*. Đúng 7 quyển một pho. Hỏi tại số 20, Phố Tiên-Tsin, Hanoi. 5.767

Muốn mua một « collection Đăng-cổ tùng-báo. » Ai muốn bán hỏi tại nhà báo. 5.968

Xuất mua:
(Ne achète !)

Muốn mua tủ đựng quần-áo, tủ kính đựng sách vở, bàn giấy. Giá rẻ. Hỏi tại nhà-báo. 5.891

Tôi có đứa em gái lên 8 tuổi, tên là Năng, lạc mất từ trưa hôm mồng ba tháng một này mà chưa tìm thấy. Người nó hơi thấp và đậm; trên đầu có sẹo; tóc để qua dái tai và cun-cút; tai đeo khuyên bạc; mình mặc áo khách bâu và quần lang thâm.

Ông bà nào thấy nó ở đâu xin làm phúc mách bảo cho, tôi xin cọ nhời minh tạ.

Nay kính-cáo.
Vũ-thị-Chín.

Ở số nhà 21, Phố chợ Con, Haiphong. (21, Boulevard Sadi-Carnot, Haiphong). 5.975

Lạc con
(Ne rien donner contre toute récompense)

Tên tôi Đinh-xuân-Phùng, nghề nấu-bếp, ở làng Vân-hồ, hộ bát, Hà-nội, hôi tám giờ sáng ngày 17 tôi có mất một đứa con gái lên bốn tuổi, người nó trắng mà sương-sương người, trên đầu nó có một cái sẹo. hai tay nó đau cả, hai tai nó đeo một đôi khuyên hai đồng vàng và hai cái khánh và một cái sách bạc ở cổ.

Tôi có nuôi con ở nó ấm đi mất, không biết nó lạc hay là nó đi mất, xin các ông các bà nào biết nó ở đâu cho tôi biết tôi xin tạ ơn mười đồng bạc. Đưa nó đến nhà cho tôi, tôi xin tạ ơn hai chục.

5.978 Đinh-xuân-Phùng.

Lặt vặt
(Divers)

BƯU-ĐIỆN THE-LÊ

Ai cũng nên có một quyển.
Giá bán: 0$60
Hỏi tại M. Lương, guichet P.T.T. Hanoi. 5.977

Muốn đổi các thứ tem Đông-pháp lấy tem các nước. Ai có hỏi tại bản-quán. 5.969

MUỐN BÁN:

3 collimateurs; 1 grand niveau d'eau, 2 boussoles d'arpenteur; 1 mire.

Hỏi ông GRENÈS, ở số nhà 3, phố Jauréguiberry, Hanoi. 5.930

MUỐN BÁN:

Một cái máy làm gạch mới ở Pháp sang, hiện còn để tại kho chưa dùng đến, kiểu tối-tân, có đủ các khuôn làm được gạch xây, gạch lát, gạch ống — Cho máy quay bằng tay thì mỗi giờ làm được 300 viên, chạy bằng mô-tơ thì mỗi giờ làm được 600 viên.

Vốn mua 2.900$.
Nay bán tiền ngay 1.700$.
Hỏi tại số 7bis, Đường Félix Faure. 5.980

Số 4

TÂY-DU

NGUYỄN-BỐ-MỤC dịch thuật

Bồ-đề-tổ-sư phán rằng:

— Nhà-ngươi là người ở đâu? hãy nói họ tên quê-quán cho ta nghe.

Mỹ-hầu-vương lại sụp lậy mà nói rằng:

— Đệ-tử nguyên người ở *Thủy-liêm-động*, về *Hoa-quả-sơn* thuộc nước *Ngao-lai* trong *Đông-thắng-thần-châu*.

Bồ-đề-tổ-sư nghe nói, liền quát mắng đuổi ra, và bảo rằng:

— Nó đã là phường gian-dối quỉ-quyệt như thế thì tu-hành gì cho được, đạo-quả nào đến nó!

Mỹ-hầu-vương vội-vàng lại lấy lạy đề rồi kêu rằng:

— Bề-tử nói thật cả, quyết không dám gian-dối qui quyệt.

Bồ-đề-tổ-sư nói:

— Nhà-ngươi nói thật thì sao lại nói là ở *Đông-thắng-thần-châu*. Tự *Đông thắng-thần-châu* sang đây, cách hai lần bể lớn và một cõi đất *Nam-chiêm bộ-châu*, thế thì nhà-ngươi làm thế nào mà tới đây được!

Mỹ-hầu-vương vẫn lạy vẫn nói:

— Thật-quả đệ-tử vượt mấy lần bể, đi hàng mười mấy năm trời nay mới đến đây.

Bồ đề tổ sư nói:

— Thế ra nhà-ngươi cũng liều-mạo đi mất mà tới được đây. Vậy tính danh là gì?

Mỹ-hầu-vương nói:

— Đệ-tử là một người không có tính. Ai mắng chẳng kuồn mà ai đánh cũng chẳng giận, bao giờ cũng chỉ một mực giữ lễ phép đối với mọi người. Tuổi quá đệ-tử từ xưa đến nay không có tính.

Bồ đề-tổ-sư nói:

— Không phải thế! Ta hỏi là hỏi về tính-danh, chứ không hỏi tính-nết, nghĩa là cha mẹ nhà-ngươi nguyên xưa tên họ gì?

Mỹ hầu-vương nói:

— Đệ-tử không có cha mẹ.

Bồ đề-tổ sư nói:

— Không có cha mẹ, thế thì ngươi ở trên cây mọc ra hay sao!

Mỹ hầu vương nói:

— Đệ-tử dẫu không ở trên cây mọc ra, nhưng ở trong tảng đá nở ra vậy. Đệ-tử chỉ nhớ được rằng trên ngọn núi *Hoa-quả-sơn* có một tảng đá, lâu ngày nứt ra mà sinh đệ-tử.

Bồ đề tổ-sư mừng thầm mà bảo rằng:

— Nếu vậy thì là trời đất sinh-thành đó mà thôi! ngươi thử chạy mấy vòng cho ta coi nào!

Mỹ hầu-vương thừa thì vùng chạy hai vòng ở trước sân. *Bồ đề tổ-sư* gọi mà bảo rằng:

— Thân-thể nhà-ngươi dẫu thế-hệ, nhưng giống như loài *Hầu* tôn là quá cây tăng. Vậy ta theo hình-dạng nhà-ngươi mà đặt họ cho! cho nhà-ngươi họ *Hồ*, nhưng chữ *Hồ* (猢) bỏ *Thú* bên đi, còn chữ *Cổ* và chữ *Nguyệt*. *Cổ-nguyệt* tức là *Lão-âm*, *Lão-âm* không dục-hóa được, chỉ-hằng ta đặt cho nhà-ngươi họ *Tôn*. Chữ *Tôn* (孫) bỏ *Tiểu* bên đi, còn chữ *Tử* và chữ *Hệ*. *Tử* tức là *Nhi-nam*. *Hệ* tức là *Anh-nhi*, chính hợp cái nghĩa *Anh-nhi*. Thế thì cho nhà-ngươi họ *Tôn*.

Mỹ-hầu-vương ngẫm nghĩ, xiết bao mừng-rỡ, lại cái đầu sụp lậy mà rằng:

— Hay! Hay! nếu vậy hay! Từ nay mới biết có họ. Tâm-lý sự-phận, rộng lượng từ-bi, sư-phụ đã đặt họ cho thì xin đặt cả tên cho một thể, để tiện sự hô-hoán.

Bồ-đề-tổ sư nói:

— Nguyên ta đã tìm sẵn 12 chữ để đặt tên cho đệ-tử, tức là «*Quảng, Đại, Trí, Tuệ, Chân, Như, Tịnh, Bất, Dĩnh, Ngộ, Viên, Giác*» nay con tới đây, vừa đến hàng chữ *Ngộ*, vậy ta đặt pháp-danh cho con là *Tôn-ngộ-không* (孫悟空), con nghĩ có hay chăng!

Mỹ hầu-vương cười khe-khé mà đáp rằng:

— Hay! Hay! nếu vậy hay! Từ nay cứ gọi là *Tôn-ngộ-không*.

HỒI THỨ II

Lại nói chuyện *Mỹ hầu-vương* đã được có họ có tên, mừng-rỡ nhảy nhót, sụp lạy *Bồ-đề tổ sư* để tạ ơn. *Bồ-đề tổ-sư* sai *Đề-đệ* đưa *Tôn-ngộ-không* (tức là *Mỹ hầu-vương*) ra ngoài lần cửa thứ hai, dạy bảo các điều vật minh quát rửa, ứng-đối, tiến-thoái, văn văn.

Tôn-ngộ không lại vội chào các sư-huynh, rồi sửa-soạn chỗ ăn chỗ nằm ở hai bên hành-lang. Từ sáng hôm sau trở đi, theo các sư-huynh giảng kinh học đạo, viết chữ đốt hương; làm thủy-nhân thì lại làm vườn sưới đất, tưới cây sửa hoa.

Tôn-ngộ không ở trong động, thấm thoắt đã sáu bảy năm. Một hôm, *Bồ-đề tổ-sư* ngồi trên đàn giảng, hội-họp các tiên đề giảng về đại-đạo. *Tôn-ngộ-không* đứng ở bên cạnh nghe giảng, vui-mừng hớn-hở, vỗ đầu gãi tai, mắt ra mày lét, có khi thích chí, lại múa tay hoa chân.

Bồ-đề-tổ-sư trông thấy, gọi lại mà mắng rằng:

— *Tôn-ngộ-không* kia! Con đang dự trong hàng nghe giảng, sao lại múa may mắt lấy nhót như thế!

Tôn-ngộ không nói:

— Đệ-tử thành tâm nghe giảng, nghe đến chỗ sư-phụ giảng hay, con vui mừng quá, không ngờ thành ra múa tay hoa chân, dám xin sư-phụ tha-thứ tội lỗi cho.

Bồ đề-tổ sư nói:

— Con đã biết rằng hay thì nay ta hãy hỏi: Con đến ở đây được bao lâu rồi?

Tôn-ngộ không nói:

— Đệ-tử không biết là được bao lâu cả, chỉ nhớ rằng thường khi ra phía sau nói dẫn cỏi, trông thấy mặt ngọn núi kia có đào ngon lắm, đệ-tử lấy quả ăn, mà ăn đã được bảy lần no-nê rồi.

Bồ-đề tổ-sư nói:

— Ngon nói lấy gọi là *Lạn-đào sơn*. Con đã ăn quả hết bảy lần thì chắc là hết năm rồi, bây giờ con muốn học theo đạo nào?

Tôn-ngộ-không nói:

— Tùy ý sư-phụ dạy bảo, đạo nào đệ tử cũng xin học.

Bồ-đề-tổ-sư nói:

— Đạo ta có 360 môn, môn nào cũng đều thành chính quả, chẳng hay con muốn học về môn nào?

Tôn-ngộ-không nói:

— Xin tùy ý sư-phụ.

Bồ-đề-tổ-sư nói:

— Ta dạy con về môn *Đạo chính Thuật*, con nghĩ thế nào?

Tôn-ngộ-không nói:

— Thế nào gọi là môn *Đạo chính Thuật*?

Bồ-đề tổ sư nói:

— Môn đạo chính *Thuật* là dùng thuật-số suy tính bói-toán mà biết trước được những sự rủi hung.

Tôn-ngộ không nói:

— Học đạo ấy có trường-sinh được không?

Bồ đề-tổ sư nói:

— Không!

Tôn-ngộ-không nói:

— Thế thì đệ-tử không học! không học!

Bồ đề tổ sư nói:

— Ta dạy về môn đạo chính *Lưu*, con nghĩ thế nào?

Tôn-ngộ không nói:

— Môn đạo chính *Lưu* là nghĩa-lý gì?

Bồ đề tổ sư nói:

— Môn đạo chính *Lưu* tức là *Nho-gia, Thích gia, Đạo-gia, Âm-dương-gia, Y-gia, Mặc-gia*, hoặc tụng kinh niệm phật, hoặc trồn chân giảng thánh, vân vân.

Tôn-ngộ không nói:

— Như thế có trường-sinh được không? *(Còn nữa)*

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

ĐỒNG-HỒ
ĐEO TAY
BỌC VÀNG
Máy mỏ-neo,
15 chân-kính
Một vỏ kim
có chữ ép-quang
BẢO-HÀNH 10 NĂM
Giá..... 11$50
BÁN TẠI HIỆU
A. PERROUD (Nhà xanh)
39, Phố Paul Bert, — HANOI
9011

NHẬN DỊP BẠC CAO
Không dâu có hàng rẻ bằng

Bên tôi vừ mới nhận được ở bên Tây gửi sang những mẫu hàng sau này : *Giấy gai tây đủ khổ hoa, vừa là các thứ Bao cực Bạc Xanh, cực Tím, bao cổ, bao mới, đủ cỡ cả.* Hiện tôi lại có bán các thứ *Nước Hoa, Sáp Thơm* và *Bài Máy* hiệu « RDAC ». Khách đặt giá tiền hoá tốt xe, cho nên xin mua được không thể bằng trên này nữa. Ai giá bây giờ mua mười lượng trước, thì mai đặng bạc lại tới 1$ 25. Vậy anh em được bao nhiêu tôi xin hiến các quí-khách hết cả. Quí-khách chiếu-cố đến mua hàng ở bên hiệu sẽ biết cho là rẻ thực, nhưng xin nói trước. Bao cái đẹp xây chính là cái bền chứ không mắc bằng trên mặt hàc cay kém. Kính cáo.

CÔNG-LỢI, 95, Rue des Paniers-Hang-cá 69, Chỉ Hàng Mã Mây) Hanoi

SÁN-NHIÊN-ĐÀI

Vốn bản-hội 8800 $00 định tăng lên 12000 $00. Gọi thêm 125 cổ-phần, mỗi cổ-phần 25 $ 00, đóng làm ba kỳ. Ngài nào mua cổ-phần xin hỏi tại rạp hát.

Mấy tối hát đặc-biệt:

Đến tối thứ sáu 24 Décembre 1926 sẽ diễn luôn ba tích hát đặc biệt.

Hiện nay các phường chèo cổ, cải-lương và tuồng đã luyện tập xong.

Tối ấy kính mời các quí-khách đến xem đông để cho bổ công bạn hát luyện tập.

Giá vẫn thu như cũ.

Tối thứ bảy 18 Décembre 1926
GIÁO PHỤ VÔ TÌNH
(Sự tích ông Trang-chu)
Thương thay cho kẻ quạt mồ, thẹn thay cho kẻ lấy vỏ đập sành.

Tối chủ-nhật 19 Décembre 1926
Diễn tích
TƯỚC TRẠC XÀ HÀNH
THẬP BẤT THÀNH TỀ TƯỚNG
Tích này có lắm đoạn éo-le, nhiều câu lý thú, vui nhất là cảnh cuối cùng, một nhà đoàn-tụ, pao qui vinh hoa.

Tối thứ hai 20 Décembre 1926
Diễn tích
LỤC VÂN TIÊN
(Nguyệt Nga cống Hồ)
Tích này lắm đoạn khôi hài, nhiều câu hay văn. đủ cả bỹ nỗ si lạc.

Cải-lương Hí-viện

RẠP HÁT MỚI
42, Phố Hàng Bạc, Hanoi

Sắp sửa diễn
KIM-VÂN-KIỀU
(Hồi thứ III)
Hát chèo cải-lương
của ông Nguyễn-ngọc-Chân soạn

Thu nửa tiền
Tối thứ sáu và thứ bảy 17, 18 Décembre
TÁI-SINH DUYÊN
Hồi xe kim-tiền
Chèo cải-lương đặc-biệt
Nguyễn-đình-Nghị soạn
Soạn giả này chính là người đã soạn ra các Trận cười, Oan bà Thị-kính và Nữ tú-tài đều được các quí-khách ngợi khen.
Diễn tử hồi Lưu-khuê-Bích tham mê sắc đẹp đến hồi tha Giang-tiên-Hí.

Tối chủ-nhật 19 Décembre
Cuộc vui ít có!
Hát tuồng
diễn tích
PHỤNG NGHI-ĐÌNH
Có mấy tay tài-tử hát tuồng có danh tiếng cùng với các vai đào kép danh ca của bản ý yêu, hết sức khoe thì để hiến các quí khách một cuộc vui đặc biệt!
M. Tả-Giang tức Dương-đông vai Lê-Bố
Một viên tòng sự công-sở — Đồng-Trác.
Đào Tửu — Điêu-Thiền
Kép Trạch — Tư Đồ
Còn các vai khác toàn là những tay đích đáng cả.
Mời các quí khách chiếu cố đến mua vui.

Tối thứ hai 20 Décembre
SÙNG-SƠN THÁNH MẪU
Nhị giáng sinh
Sự tích đức Mẫu đến Sòng giáng sinh lần thứ hai.

Dépuratif Ribal
Thuốc tẩy huyết và tiêu độc

Thuốc này rất hiệu, rất có tiếng, nên thành ra một thứ thuốc rất quý. Dùng trị bệnh ngoài da rất hiệu.

Giá tiền: 1$30

Pommade Ribal

Làm cho đỡ đau, trừ trùng độc, làm cho lên da, dùng để trị các bệnh lở, và các bệnh ngoài da. Thuốc ấy dùng phụ vào với thuốc Dépuratif Ribal.

Gia tiền: 0$80
BÁN TẠI HIỆU BÀO-CHẾ
L. BLANC
31, phố Paul-Bert, Hanoi
3062

PHÁO VIỆT NAM!!!

Hiệu Trịnh-xuân-Nghĩa
7 Rue du Chanvre, Hanoi
Có bán buôn và bán lẻ :
Pháo Việt Nam kêu lắm
Giá bán hạ hơn các nơi

VỆ-SINH-BÁO

Direction : 59 Rue Paul-Bert — Hanoi — Téléphone N° 445

Tòa báo VỆ-SINH đến nay đã nhận được *ngót một vạn bức thư xin gửi cho báo biếu không*. Vậy chỉ nay mai là hết số báo biếu không và Bắc quán không nhận giấy xin nữa. Vậy ngài nào còn chưa gửi tên đến thì nên kíp gửi, kẻo muộn.

Nay làm sổ mới, vậy ngài nào *xưa nay vẫn nhận được báo, cũng cứ viết thư về cho* thì mới có tên, và sau mới còn có báo biếu gửi đến.

Cho tiện việc vào sổ, xin các ngài *viết thư thật vắn-tắt*, và cốt nhất là *biên tên và chỗ ở cho rõ*.

Ở góc bức thư, xin *để tỏ tên tỉnh* các ngài ở vào nữa, để khi đến nơi, xếp ngay thư tỉnh nào vào tỉnh ấy cho tiện.

VỆ-SINH-BÁO
3063

POSTES RECETTE AUXILIAIRE HANOI B.

Sở Bưu-điện phố hàng Bồ Hanoi

Hôm bỏ thơ của sở giây thép phố hàng bồ mỗi ngày 7 chuyến lấy thơ. Những thơ tư bỏ vào hộp ấy sẽ được đi rất nhanh chóng.

Ở đây có bán cả các thứ tem, giấy tin chỉ, nhận thơ recommandée, bán và phát những Mandat Tây và Mandat Đông-pháp.

Các người có cần nói điều gì xin cứ đến đấy lúc nào cũng có người chực tiếp.

Furan — Pervenche

Hiệu xe thứ nhất ở nước Pháp

HIỆU TỐT HƠN HẾT CẢ

XE ĐẠP FURAN VÀ PERVENCHE XE ĐẠP S. A. F.

Khung gập, men đen, chỉ vàng, *jantes* nửa kèn, tay vịn kiểu Anh, có cái chắn bùn, một cái máy hãm, bánh hơm MICHELIN, có xà-cốt, ống hơm, có chuông, có cái che-giấy, đảm bảo một năm, giá đáng 52$00, bán có.	36$00
Cũng như trên này, có hai máy hãm lịch sự.	37.00
Tráng men đỏ hoặc vàng, rất đẹp, có hai máy hãm, giá đáng 59$00, bán có.	39,00
Các đồ theo kiểu Anh, hai máy hãm kiểu Anh, giá đáng 60$00, bán có.	40.00
Xe đẹp rất đẹp đại lịch sự, men xanh, hai máy hãm lịch sự, yên thực tốt, giá đáng 63$00, bán có.	45,00
Xe đẹp các đồ theo kiểu Anh, có đèn điện thượng hạng, giá đáng 70$00, bán có.	52,00

NÊN NHÂN DỊP CÁC GIÁ RIÊNG RẺ HÀNG NÀY MÀ MUA
Chớ mua các đồ tồi, vì mất ít tiền hơn mà có thể mua được hàng thượng hạng
CÁC THỨ ĐỒ PHỤ XE ĐẠP, VÀ XE TAY
Jantes MICHELIN 8 $ 20 một đôi. Trục xe có pantins 2$50 một cái
XE TAY NHÀ DÙNG TỪ 120 $ 00 TRỞ LÊN
Hỏi mua tại M. DEBIOLLE, 116, Avenue du Grand Bouddha, Hanoi — GIÂY NÓI SỐ 520
Gởi đi KHẮP CÁC HẠT ĐÔNG-DƯƠNG
3057

VIỆC BẮC-KỲ

BẮC-NINH

Tuyển linh thợ sang Pháp. — Hiện nay vệ binh khố đỏ thứ sáu ở Hanoi đương định tuyển lấy 30 người lính thợ khố đỏ để cho sang Pháp. Phàm các người trẻ tuổi biết nghề thợ mộc, thợ sắt vân vân, mà tình nguyện vào các chân ấy, thì ngay tự bây giờ có thể đến sở mộ binh ở phố Négrier (Hai-phong) mà đăng ký tình nguyện. Khi ấy sẽ xét xem có sành nghề thì nhận cho dặng.

Các người đến nguyện phải ít nhất là 20 tuổi, nhiều nhất là 35 tuổi Nam, và phải có giấy chứng chỉ cầnước của lý trưởng làng mình cấp cho, rồi trình quan Công-sứ nhận thực mới được.

Cuyện rắc rối ở xóm bình-khang. — Vừa rồi một người chủ hồng-lâu có đơn kiện đào An (Ng-thị) ăn cắp quần áo và hoa hột giá đáng 403 đồng, rồi trốn đi mất. Đào An nghe tin bị kiện như thế, lập tức tới sở cẩm cãi rằng quần áo và hoa hột ấy, là của riêng của thị, chứ không phải là của mụ chủ hồng lâu kia; chẳng qua vì mụ ấy xưa nay vẫn nhờ có thị làm mồi mà cửa hàng đông các quan viên ra vào; kiếm chác rất bở. Nhưng lại ở tệ với thị, nên thị tức mình không muốn làm cái đồ hàng cho mụ chủ ấy nữa, mà bỏ đi. Nay v. vàng thị, thì quan viên chẳng hay vẫng lại nhà ấy nữa; mà mất khách tức mình, mới đi kiện vu ra như thế.

Hiện nay còn đương cho xét xem bên nào thực, bên nào hư. Chẳng biết có quan viên nào làm chứng cho đào An không nhỉ?

Đã bắt được mấy tên dầu đảng kể cướp. — Vì chuyện bắt được hai khẩu súng lục bắn bia đã đăng trong một kỳ trước, mà nay sở mật thám tra ra được mấy tên dầu đảng kể cướp xưa nay đã từng quấy nhiễu nhân dân ở các miền.

Tên đầu đảng nhất bọn ấy là tên Lý Đốc. Trong khi đến bắt Lý Đốc thì sở khám thấy đồi hoa tai vàng, một dây chìa khóa và một cái hộp trầu bằng bạc, đều là của ăn cướp cả.

Còn bà tên đồng đảng với Lý Đốc mới bị bắt được cùng đều là những tay kẻ cướp cừ khôi cả. Nghe đâu trước đây bọn chúng có dự cả vào đám cướp ở Dong-lương gì đó mất một người và cả đám cướp ở Lương-năng cướp mất tiền nong cùng các đồ vàng bạc tới linh ngàn bạc.

Người ta nói so sao dịp này trừ tiệt được bọn kẻ cướp ấy, thì thật là một cái hạnh phúc cho lương dân vậy.

HÀ-ĐÔNG

Bí-mật. — Mới rồi, ký giả nhân có việc ra tỉnh đến một công sở kia, thấy thấy một thầy thừa nọ vâng lệnh quan huyện T. T. đến tận nơi chỗ làm việc, hỏi thăm tên các cô các cậu một vị quan. Ký giả ngạc nhiên không biết quan huyện muốn hỏi để làm gì? Xin độc giả đoán hộ.

Sau mới rõ ra là ý quan muốn nhân dịp lễ Noel (Thiên chúa giáng sinh) đem lễ các cô các cậu để chơi, (cũng như tục ta thì lễ vui ngựa trung thu) và quan rất mực thông minh, muốn biết tên các cô các cậu để đề sẵn lên các hộp để chơi.

Ấy cũng là một cách khôn khéo, xin mách để vị nào đồng ý với quan huyện đó cứ thế mà làm cho đúng mốt Âu-Mỹ. Cần lại sao.

Xuất : ửa có hàng tấm mất cắp.

Ngày 15 décembre vừa rồi, một cô hàng tấm tên là Ng-thị-Tư, 25 tuổi, bán hàng ở chợ Buởi, trong khi đương tiếp khách mua hàng, thì có một đứa ăn mày lại xin; cô hàng tấm lúc ấy đương mải tiếp khách, thì tên ăn mày ấy thừa cơ lúc cô ngảnh đi, thấy ngay một tấm vải giá đáng 4$20, rồi ù lẫn trốn. Sịch cô hàng tấm ngảnh lại, thấy thế, liền đuổi theo bắt được cả người lẫn vải, vậy tên ăn mày kể cắp ấy hiện đã giải vào tòa án xét trị.

Trẻ ranh ăn cắp. — Vừa rồi, có hai đứa bé, một đứa tên là Ng. văn-Sửu, 12 tuổi và đứa nữa tên là Phạm-văn-Sinh mới lên mười tuổi, thấy dây quần áo của M. Hearé là cụ bình ở Dai mua, phơi ở vườn, liền lấy gậy với ăn cắp. Chẳng may người mất cắp đuổi kịp, chúng tăng thế vứt gói quần áo ra trả, để chạy thoát thân; nhưng chạy không được, đều bị bắt cả. Khám trong gói của chúng, thấy có các đồ vật khác nữa, đều là của không biết chúng ăn cắp của ai.

Vật hoàn cố chủ. — Ngày 13 décembre vừa rồi, một người hàng mã ở Yên-thái có con chó và mấy con gà nhốt ở bè, thế nào đứa đến, tên Thuần đến lấy trộm mang đi, mai cho vợ đem ra chợ bán. Chẳng may người mất của cũng ra chợ đến tìm trước, thì nhận được cả các vật mất trộm. Vậy tên kẻ trộm đã bị bắt giải vào tòa án.

GIA-LÂM

Ô tô giết người. — Vừa rồi sở cẩm đã làm biên bản về việc một người đàn-bà tên là Lê thị-Thịnh, 42 tuổi, quán làng Phú-lập huyện Tiên-du bị chiếc ô-tô hàng đè chết ở km. 7 + 940 đường Hanoi Bắc-ninh. Nguyên là hôm ấy, hồi 7 giờ rưỡi sáng, có hai chiếc xe hàng sang Bắc-ninh; chiếc sau số T. 2198 cần hiệu Hồ văn-Mậu, do *chauffeur* là Ng.-văn-Vinh cầm máy. Khi đi tới đó thì xích đăng sau lại có chiếc ô-tô nhà nữa đi sau, bép cái cho cái xe hàng trước tránh. Hai chiếc xe hàng đều đứng rẽ sang bên phải, cho chiếc xe nhà đi lên trước. Khi chiếc xe nhà lên khỏi rồi, thì chiếc ô-tô hàng sau nhân dịp lấy đinh vượt lên chiếc xe trước luôn thể, chiếc xe trước biết ý liền lái xe tránh sang lay trái để cho chiếc xe sau, thành thử chiếc xe sau phải lái thiên hẳn về vệ đường bên trái để tránh, chẳng may chợt ngay phải thị Thịnh đương đi bán đó, bánh xe bên trái chiếc xe số T. 2198 chết lên mình người bị nạn, và làm mất cả một mảng đùi. Người bị nạn thoi thóp được một lúc thì chết. Tội nghiệp!

PHÙ-LẠNG-THƯƠNG

Dưỡng bịnh. — Bản quán được tin ông Bát-xuân-Thành, chủ rượu tỉnh Bắc-giang, vì yếu, nên đã vào dưỡng bịnh tại nhà thương Hậu-giám (Clinique St Paul) ở Hanoi.

Bản quán xin chúc ông chóng bình phục như thường.

THÁI BÌNH

Hát chải-lương giúp đận lụt. — Các cụ học-sinh ban Thành-chung Nam-định hát 2 tối 25 và 26 novembre tại nhà công-quán hội Tập-thiện do hội cầu-tế bản tỉnh chủ trương. Tiền hai bữa hát thu được là : 477$40

Chi tiêu các khoản	76,00
Còn lại.	401$05

Được kết quả như thế và chi tiêu ít là nhờ có hai ông tham tán sức hết lòng cổ động, bán vé giúp và hội Tập-thiện cho mượn nhà công-quán không lấy tiền.

Vậy bản-hội xin cảm ơn các ông các bà đã có lòng từ thiện tán thành trong việc nghĩa này.

Hội cầu-tế tỉnh Thái-bình lại cảo.

HÒA-BÌNH

Tiệc mừng Bắc-đẩu bội-tinh. — Đêm ngày 30 tháng một tà này quan tuần-phủ Đinh-công-Thịnh sẽ mở tiệc mừng Bắc-đẩu bội-tinh tại phủ-viện-đường bản tỉnh. Vậy xin có lời mừng quan Tuần đã được cái vinh ân ấy.

THÁI-NGUYÊN

Bán đất công. — Đến ngày 22 décembre này, hồi 8 giờ sáng, tại tòa sứ Thái-nguyên sẽ đấu giá bán các đất công sau này :

23 lô đất ở chỗ phố mới ta (*nouveau quartier indigène*);
7 lô ở chỗ chợ (*terrain dit du marché*);
4 lô ở chỗ đãi (*terrain dit du mamelon*); theo như bản đồ quan Thống sứ đã duyệt y ngày 25 juin 1925.

Các sở đều lệ để ở tòa sứ Thái-nguyên, công chúng có thể đến đấy mà xem, cứ mỗi ngày sáng từ 8 giờ đến 11 giờ, chiều từ 3 giờ đến 5 giờ, trừ chủ-nhật và ngày lễ không kể.

Hoàng-Quang-Thiện
BIJOUTIER
CERTIFICAT D'ART DÉCORATIF
91, Rue des Changeurs, Hanoi
Nhà làm đồ vàng, bạc rất khéo và cẩn thận.

Tại hiệu CHARMEUSE
Phố LIÊN-TRÌ, số 43, HÀ-NỘI
(Cuối đường hàng Kèn, bên tay phải, sau Hôi-chợ)

CÓ BÁN:
KẸO TỐT NHẤT HẠNG
VÀ GIÁ THẬT HẠ
3064

正宗金獅號
茶名
KAM-TAI
Marchand de thé de Chine

Chè là thứ được-phẩm hàng ngày thường dùng mà tuỳ-hợp vệ-sinh, chẳ có người tin hiệu nhau nhiều, mà cảnh thật ít người phải lo cho công nhận. Ta như cảnh vàng là ngọc, thành được khí thanh nào nói non, mấy ai tường sự lại hơn-phẩm dùng thành-tố của giới đất, nên nhà thêm hơn hơn nữa, ngại hơn có thấy, cái bài như thế, nếu uống có thể thành tao nào cơ, mà mang tri-khôn, nhuần-đề tinh thần được. Chè lại là một thứ lễ vật rất quí-hoa vậy. Nếu khách tới chơi ấy thì nước Tàu xuất sản ra mấy thứ chè tốt nhất ơ trong thế-giới này. Nên chè Tàu có đủ khi chăng ấy đi, mà cách làm chế cũng phải phân biệt khéo vụng; thứ tốt thì có tên của vị nhất, thứ xấu lại có hại cho (p-ri) nữa. Ý mà nên nghĩ làm chè pour nhãn cho công khách, người đông nên cần thận. Biết chè chăng mà mà tại làm Quảng đông và Hương-cảng hơn cuộc năm nay, nên đã kêu chen được nhiều thứ chè tiên-làm, ở trong thấy-quản, văn vân, thật tin ở mài và gì có ở đó xu-tơ Trung hoa, các nhà chè này là do chủ nhân chúng tôi thân chinh đi đốc công lên nhơn những thứ tốt hảo, không quản khó nhọc, lại thêm được mấy vị danh sư, biết hàng đã nghiệp đã tinh nên về nghề làm chè, giúp cùng cho-bo phơi sấy, nên chè của bản-hiệu mới thành được mười thứ trà-phẩm có tên như vậy. Chè của bản hiệu lại có đủ đạo tuyển-lựa thơm mát, hàng tốt giá phải, nên đã được ở ở khoản hơn-hảo, ai gần biết tới ở, nếu mới sơ lần, chắc-chắn đã bắt kỳ nhiều, bản hiệu chẳng muốn khoe khoang, chỉ ngài muốn dùng chè thơm ngon, xin mời ghé hiệu kim-tâm sẽ tỏ, chắc sẽ mua một thứ là mình hiệu.

Kim-thái chủ-nhân Hoàng-đích-Phương cẩn-bạch
HAIPHONG: Số nhà 140, Phố Khách, Téléphone 372.
HANOI: Số nhà 3, Phố hàng Ngang, Téléphone 480.
2181

BÁ CÁO VIỆC RIÊNG

Tôi tôi là Nguyễn-thị-Nga, buôn bán ở phố hàng Đào số nhà 22 có lời bá cáo để các ông các bà biết cho rằng chồng tôi, tên là Bùi-thuy-Đồng hay chơi bời cờ bạc, vậy từ rày trở đi xin các ông các bà đừng cho vay mượn gì cả, tôi không nhận giả những nợ ấy.

Ngày 16 Décembre 1926
Nguyễn-thị-Nga

NHÀ BÀO-CHUỒNG
TỔNG LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Muốn chữa khỏi các bệnh về đường tiểu-tiện thì nên dùng Thuốc:

ABLENNOL

là thứ thuốc chữa bệnh lậu rất thần hiệu.
Chế toàn bằng chất: Santalol
chất: Salol
và chất: Urosformine

Giá 1$30 một hộp

Rượu bổ-đào:
TONIQUE TONKINOIS
Có tờ chứng-chỉ ban khen của HOÀNG-THƯỢNG

• Theo bịnh lý-thiên in ra đây, chẳ không nhu có mấy thứ thuốc về những bịnh ấy, làm trò-cười cho lương-y và người có tri khôn thì không ai có thể tin được!

Các thứ rượu nhỏ cũng ngày càng thấy nhiều mãi ra, nhưng xét ra thì chỉ có thứ « *Tonique Tonkinois* » là có giá-trị hơn cả vì rượu ấy bao giờ làm cũng rất là cẩn-thận, đã từng được sắc chỉ của quốc-vương Đại-nam và Ai-lao ban khen.

Vậy như thế, thì các ngài cũng chỉ nên dùng thứ rượu ấy và nên nhớ kỹ lấy cái dấu hiệu của thứ rượu ấy.

Rượu nầy đã kê-cứu theo thủy-thổ và tính-chất người phương Đông mà chế ra, chỏ nên người bản-xứ già, trẻ, đều dùng được cả! Xưa nay chưa có ai đã dùng mà chê được! Giá *bán rất rẻ: 2$25 một chai lớn; từ sáu chai giờ lên sẽ trừ hoa hồng, tùy theo nhiều ít.*

Bán-hiệu không cần phải vẽ những hình kì-dị làm lạ mắt thiên-hạ và trò chơi cho trẻ-con, lại kể những truyện khó tin, người có kiến-thức chẳng ai tin được. Đã vậy giá bán lại đắt quá, mà vị-lắt có được công-hiệu chi tinh-chất người bản-xứ.

Bào-chế MONTÈS
54, Phố Tràng-tiền.
HANOI

MUỐN TRỪ CÁC BỆNH SỐT RÉT CÁCH-NHẬT, BỆNH SỐT RÉT KỂ CẢ
KHI DÙNG THUỐC
QUINOFORME
Bọc 6 ống, hoặc viên
Đại lý độc quyền tại Đông-Pháp toàn thể mọi nơi thuốc này.
Gửi mẫu tại Tổng đại-lý cho các nhà buôn: Société Chimique Indochinoise LACROIX, 39-41, Rue Philippe de Hinaut — PARIS. 3016

NHÀ BÁ-CHUÔNG
TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Bệnh đi rửa, xưng da dầy, ăn dạ dầy, ăn không ngon, ngủ không yên, khó tiêu. Có thể sinh ra các bệnh khác nữa.

Muốn khỏi các bệnh ấy thì nên dùng thuốc:

Elixir Tridigestif

có các chất Pancréatine, Diastase và Pepsine.

Giá mỗi chai: 1$40

Có bán tại: Nhà Bo chuông, Hanoi

Nhà Bán-đồ « TÂM-TÂM » Hà-nội, ở phố hàng Trống. **Chủ-nhật, thứ năm nào cũng có bán từ làm giờ sáng.**

Mal de Dos et Troubles Urinaires

Voici des signes importants pour reconnaître la faiblesse des reins et voici le traitement qu'il est utile de suivre si vous éprouvez des douleurs aigües ou sourdes dans le dos.

De même si vous ressentez des troubles urinaires avec urines troubles, foncées ou qui déposent, n'hésitez pas à employer les Pilules Foster.

Bien des douleurs et des signes inquiétants ont disparu, grâce à elles, d'une façon rapide et définitive.

Elles sont excellentes contre la cystite, le catarrhe et l'inflammation de la vessie, l'incontinence, les envies fréquentes avec brûlures.

PILULES FOSTER
pour les Reins et la Vessie
La boîte: 7 fr. 80 — La double-boîte: 14 fr.
Toutes Ph^ies ou f^n, H. Binne, pharmacien, 25, Rue Saint-Ferdinand, 25, PARIS (17e).

Thuốc hiệu
ASPIRINE
DES
USINES DU RHÔNE
là thuốc để uống trị những bệnh: Nóng lạnh, sổ mũi, rêm mình các chứng rét cữ. Nhức đầu, nhức óc, nhức răng đau mình, đau mẩy, đau lưng. Nhứt gân cốt, trật cả.
có bán cùng trong các nhà bán thuốc Phải đòi hỏi cho đặng hiệu "USINES du RHÔNE" mới chắc thuốc tốt, tinh trong và thiệt hiệu-nghiệm

COLLYRE JAUNE
SELON LA FORMULE DU
DOCTEUR CASAUX
DIRECTEUR DE L'INSTITUT OPHTALMOLOGIQUE
PROFESSEUR A L'ÉCOLE DE MÉDECINE DE L'INDOCHINE
THUỐC CHỮA MẮT CỦA QUAN Y-KHOA BÁC-SĨ CASAUX
Giám-đốc nhà thương chữa mắt hàng Gà, Hanoi, đã kinh-nghiệm mà chế ra để chữa cho người Annam.
Kiến-hiệu lạ thường — Không sốt
Để lâu không hỏng — Rẻ tiền
Giá một lọ có ống nhỏ rọt. . . . . 0$90
ĐỘC QUYỀN BÁN TẠI:
PHARMACIE CHASSAGNE
59, Rue Paul-Bert, Hanoi

Cách chế-tạo tối-tân của Pháp
HOTCHKISS

Một cái kiểu độc-nhất vô-song. — 12 mã-lực. — Về đường lịch-sự và về đường cơ-khí cũng hơn các kiểu có tiếng nhất thế-giới, mà lại hơn các kiểu khác về đằng giá rẻ và về sự tinh-vi của các lối chế-tạo Pháp.

Vừa có những tính-chất hay của các kiểu xe nhỏ và các kiểu xe lớn.

ĐÓ LÀ KIỂU XE:

« LE JUSTE MILIEU »

Xưởng xe ô-tô BOBILLOT 3016

CÒN GÌ THÚ BẰNG

TRƯỚC KHI ĂN CƠM

UỐNG MỘT CỐC

ANIS PERNOD

Giải khát và ngon cơm

Bán tại: L'Union Commerciale Indochinoise et Africaine Haïphong, Hanoï, Nam-định, Bến-thủy, Thái-bình, Yunnanfou, Tourane, Huế, Qui-nhơn, Nha trang, Đông-hới, Thu xá, Saïgon, Pnôm Penh. 3007

THUỐC DRAGÉES RABUTEAU
(hiệu đầu nai)

Phần nhiều người chết vì bệnh thường hâu và bệnh hô lao, thực hai bệnh ấy đáng ghê đáng sợ, vì làm cho hao mòn nó, giống của chung là: ấy là bệnh hao mòn vậy. Bệnh ấy người ta thường không để phòng mấy, khi mới phải cũng không lấy gì làm nặng, sau dần dần nó làm cho yếu các phủ tạng và làm cho giảm bớt cả chân huyết đi nữa. Nếu khi có bệnh thời-khí nào xảy ra thì người khỏe còn có thể chống lại được, chứ người đã bị bệnh hao mòn này chắc là mắc phải.

Vậy thì nên dùng thuốc *Dragées Rabuteau* (hiệu đầu nai). Dùng thuốc này thì da mặt xanh, sức lực lại khỏe mạnh, công việc lại muốn làm ăn như thường, ăn uống cả tiêu, khỏe mạnh là lùng.

Chỉ dùng vài lọ *Dragées Rabuteau*, thì chẳng còn sợ gì bệnh hao mòn nữa.

Ở các hàng bào-chế lớn đều có bán cả. 3045

祥和裕
YU-WO-TSEONG
VENTE EN GROS
48, *Rue des Cantonnais*, 48
Hanoi (Tonkin)
TÉLÉPHONE N° 266

Bản-hiệu có bán buôn các thứ sức nhiều, hàng làm nhiều lắm, hàng thật tốt, giá thật rẻ.

Có bán cả hàng ta (Bắc-kỳ) như the, nuyến, lĩnh, lụa, hàng, quế, vân vân và hàng Saïgon như lĩnh, the, nến nến.

Nay mới có đủ các mũi, lồng thêm, mogo đan và nắt mũn rộng khổ. Những hàng này bán buôn từng tấm, chứ không bán lẻ và không có mẫu gửi đi các tỉnh, vì hàng còn nguyên không thể cắt được.

Quí-khách ở gần nên đến bản-hiệu mà mua, còn ở xa thì gửi thư về, bản-hiệu sin gửi contre remboursement.

Cẩn-bạch
TU-WO-TSEONG
3015

Thuốc bột
SUDOL
thì tức khắc tuyệt nọc
RÔM-SẢY

Lúc đang ngứa ngáy khó chịu được rắc thuốc Sudel thì thấy dễ chịu lạ thường, mà sau rôm-sảy không mọc lên được nữa.

Thuốc này quý vô cùng, mà giá lại rẻ.

Một hộp lớn: 0$50

Bán tại hiệu Bào-chế
CHASSAGNE
Số nhà 59, phố Tràng-tiền
HANOI 3013

NHÀ BÁ-CHUÔNG
TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Những người xanh bủng, hugết kém, nhất là con gái, những người đau mới khỏi, những người bị ngã nước mới khỏi nên dùng thuốc:

Peptonate de fer MONTÈS

Trước mỗi bữa cơm chính nửa giờ

Giá tiền 0$90

NHÀ BÁ-CHUÔNG
TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Dù các ngài đau dạ dày đến thế nào mặc lòng, hễ dùng:

Thuốc bột Saint André

thì sẽ thấy kiến hiệu tức thì.

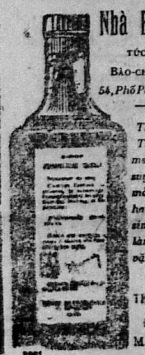
Các sự đau đớn đã tiêu tán đi, các ngài lại được khỏe mạnh như thường.

Thuốc bột Saint André

lại chữa các bệnh như lỵ: ỉa tỷ vị, bệnh đầy, bệnh ợ chua, sán vân...

Giá bán: 0$85 một lọ

Hỏi tại hiệu Bào-chế
CHASSAGNE
9, Rue Paul Bert, Hanoi

Nhà Ba-chuông
TỨC LÀ HIỆU
BÀO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Thay huyết xấu. Trị bệnh mất ngủ, khi hugết suy yếu, thần thể mỏi mệt gầy còm, hay vì kém hugết sinh ra nóng phổi, làm cho hay ho vật.

Ấy là:
THUỐC BƯỚU
BỔ HUYẾT
MÁU BÔ 1$40

LAN-PHƯƠNG
79, Hàng Đào, Hanoi

Bản-hiệu chuyên làm khăn xếp đã lâu năm, làm được kiểu dáng đẹp để chắc chắn hơn mọi nơi. Nay có làm cả mũ nút chai (liège) đủ các lối. Hàng gửi lĩnh hóa giao ngân, nhưng phải gửi một phần tiền trước.

Khăn 7 nếp không kể chữ nhân

Nhiễu tây. . . . . 3$80 - 3$00 | Lượt. . 2$50 - 2$00 - 1$20 - 0$80

Mũ nát chai: 3$00 - 2$50

DELEULE ET DETOUILLON
76, Rue Jules-Ferry, Hanoi

Súng và thuốc đạn Hiệu « *Verney Carron* »

MUỐN HỎI TIN TỨC GÌ HAY GIÁ CẢ SẼ TRẢ LỜI NGAY

GRANDS MAGASINS RÉUNIS
PHỐ PAUL-BERT — HANOI

CÁC ĐỒ MÀNG TET

TẠI GIAN HÀNG ĐỒ VÀNG BẠC

Carafon nửa pha lê hình tròn, có mạ bạc, có nút. .	2$50
Carafon nửa pha lê hình giải, có lớn mạ bạc . . .	1$75
Coupe có chân cao, mạ bạc, viền đỏ, ở trong bằng pha lê	3$75
Coupe có chân, đồng mạ bạc, ở trong bằng pha lê.	3$25
Đồ uông nước chè, uống cà phê, bằng kim khí mạ bạc, một ấm cà-phê, 8 cái chén, có quai giữ nóng, khay chữ nhật.	45$00
Đồ uống rượu, 6 cái cốc, kim khí mạ bạc, khay mạ bạc, khay bù dục, thành khay kiểu lạ	1$80
Timbale kim khi mạ bạc, có trạm.	2$25

Hiệu bào-chế J. BLANC
L. BLANC kê-nghiệp

Lập tự năm 1886, ta thường gọi là hiệu thuốc Lập-lăng ở phố Tràng-tiền (Rue Paul Bert) số 31, Hanoi-Tonkin

Giây nói số 58

XIN ĐẾN ĐO MA HỎI:

KOLA COCA. — *Rượu bổ để cho những người ốm và dân bà ở cữ* . . . . . *Một lítre:* 2$10
Trước khi ăn cơm uống một cốc con.

ELIXIR HISTOSÉNIQUE. — *Thuốc nước. Một chai:* 1,25

GRANULÉ HISTOSÉNIQUE. — *Thuốc hạt. Một chai:* 1,25
Đều là thuốc trị bệnh lao, bệnh ghịp và các bệnh đau phổi rất hay, người lớn trẻ con đều dùng được cả.

SIROP D'HÉMOGLOBINE SOLUBLE. — *Thuốc trị bệnh hao mòn xanh xao rất là thần hiệu. Mỗi lần trước khi ăn cơm uống 3 hay 4 muỗm* . . . . . *Một chai:* 1,25

GOUTTES NOTAL, Circulation du Sang. — *Thuốc làm cho mạch máu chạy đều* . . . . . *Một chai:* 0,85

Ai ở xa có cần hỏi gì cứ viết thơ về, bản-hiệu xin trả lời ngay
Tiền gửi hàng phần người mua phải chịu
3020

VỚI 20 QUAN, QUÝ-KHÁCH CÓ THỂ KIẾM ĐƯỢC

500.000 quan

Muốn được thế, thì mua

Một cái vé PANAMA có rút số

Lần quan phải nộp ngay 20 quan và trong 21 tháng mỗi tháng đóng 20 quan theo như các điều khoản mới trong hạt (Kho vậy mỗi ngày chỉ đủ ra mấy xu, có thể làm nổi được).

Nộp tiền lần đầu được ngay cái số vé, chỉ mình mình có quyền sở-hữu, mà lấy rút số nào cũng được cả, như thế có đóng hết tiền rồi vậy, nếu vì cần mình trúng số được lĩnh nguyên số là, hoặc cái vé PANAMA lĩnh nào cũng trúng một là, giá tiền lớn từ 500.000 nhỏ đến một 1.000 quan, không có cũng được hoàn lại 400 quan.

Thực là một cách đặt lãi chắc nhất và lợi nhất

Có đến 200 triệu quan được trúng số

Sẽ có những số được trúng số giữ cho người dự cuộc không lấy tiền, về mỗi kỳ số trong hồi kỳ hàng năm

Ngày 15 FÉVRIER, 15 MAI, 15 AOUT và 15 NOVEMBRE

Muốn dự cuộc xuất rất sớ, thì gửi 20 quan đến nhà

BANQUE DE CRÉDIT COLONIAL, Rue Papère, MARSEILLE (France)

Le Gérant: NGUYỄN-VĂN-LUẬN
Imprimerie du Trung-Bac-Tan-Van

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)